

3697

1913

491.39-8

W-49

2010

B2002

491.90-8

h-49

Թ. ԽՉՄԱԼԵԱՆ

Գ. ՄԻՔԱՅԵԼԵԱՆ

Կ Ա Յ Ժ Ե Ր

ԱՌԱՋԻՆ ՏԱՐԻ

ԳԻՆԸ 25 ԿՈՊ.

Առաջին տարւայ դասագիրք հայ եկեղեցական-ժխական դպրոց-
ների առաջին բաժնի

և

Պետական դպրոցների նոյն բաժնի համար:

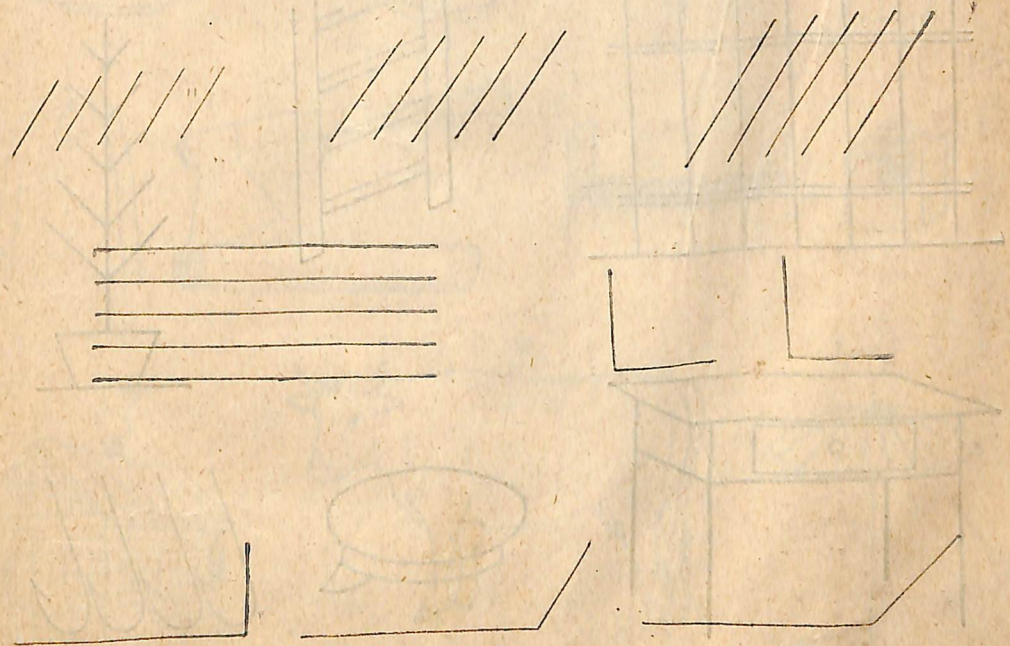
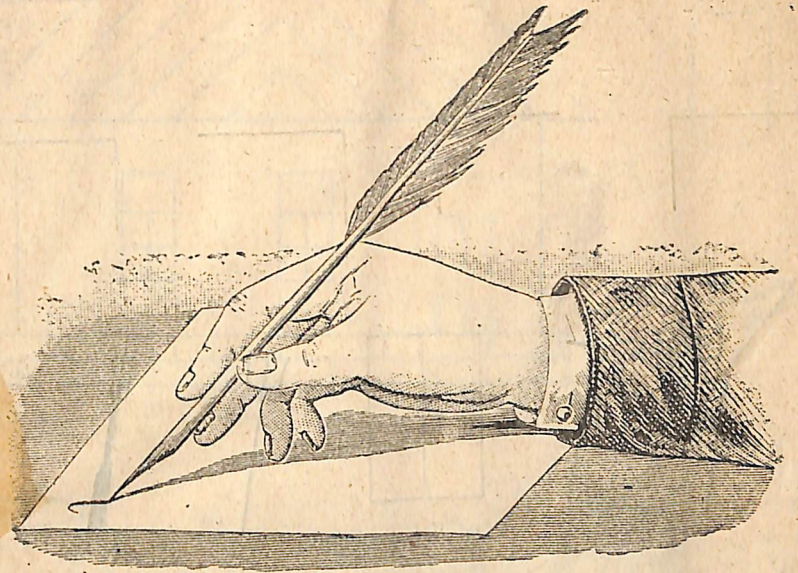
Handwritten number: 1111

ՍԼԷԲՈՒՆԿՐԱՊՈՒ
ՏՊԱՐԱՆ Յ. Գ. ՍԱՆՈՅԵԱՆՑԻ

1913

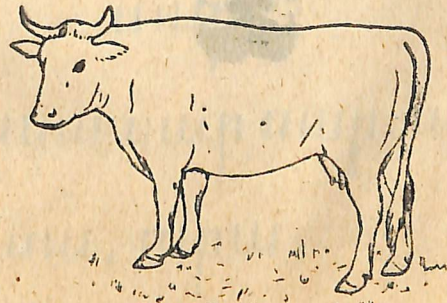
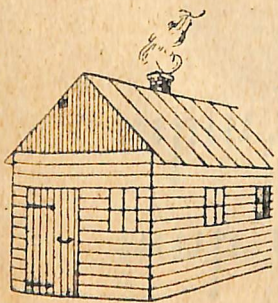
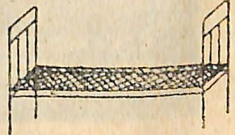
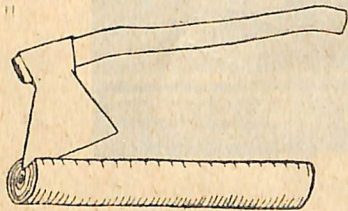
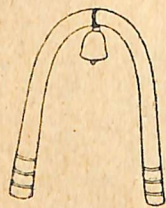
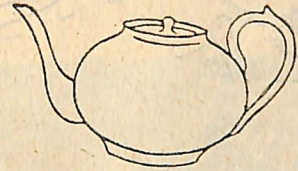
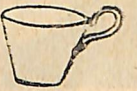
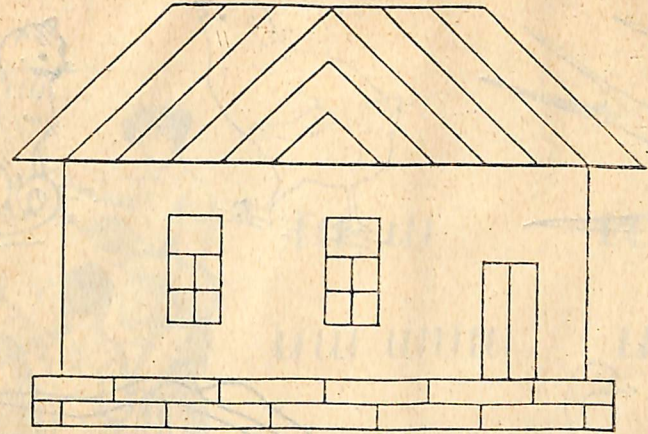
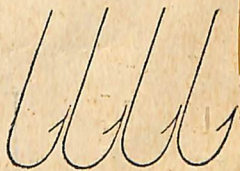
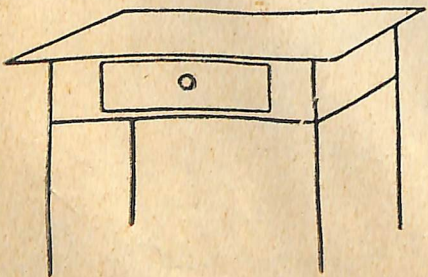
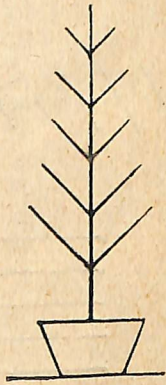
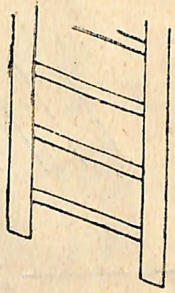
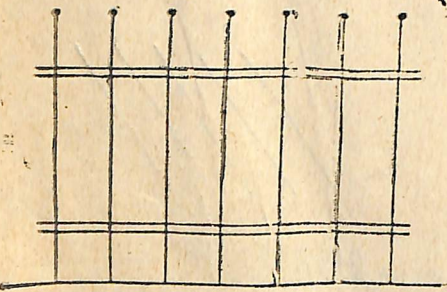
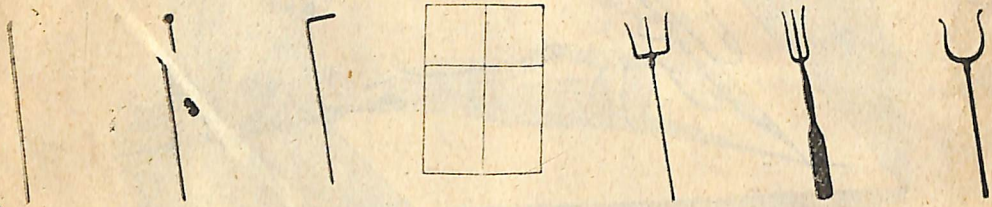
ՆԿԱՐԶՈՒԿԱՆ ՎԱՐԺՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

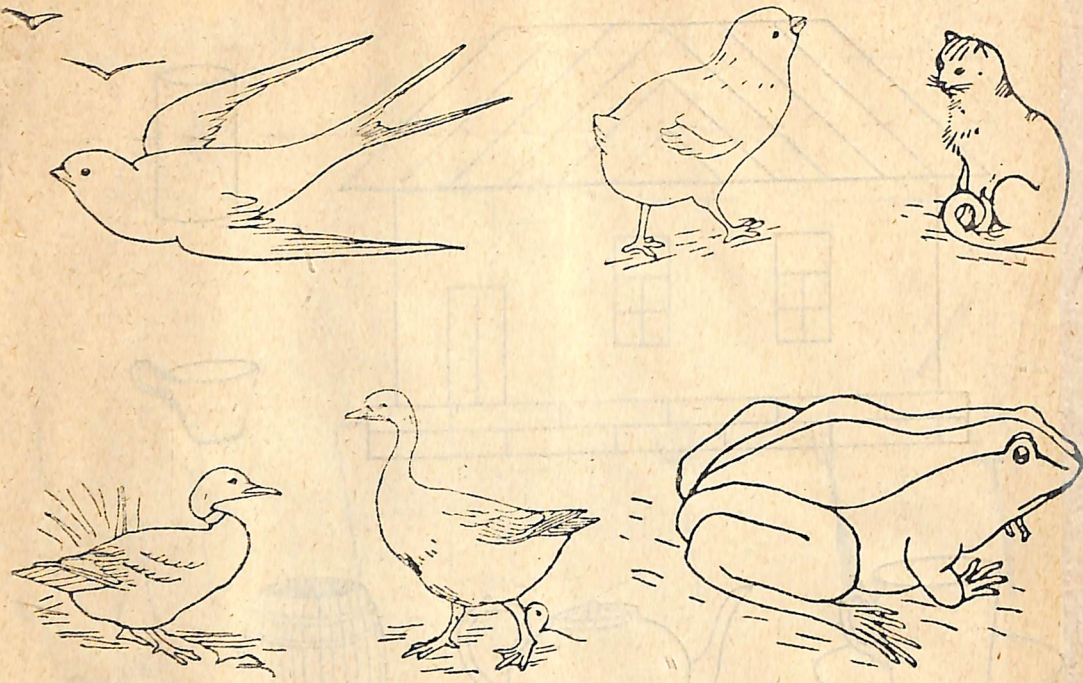

62.392 mb

999-74

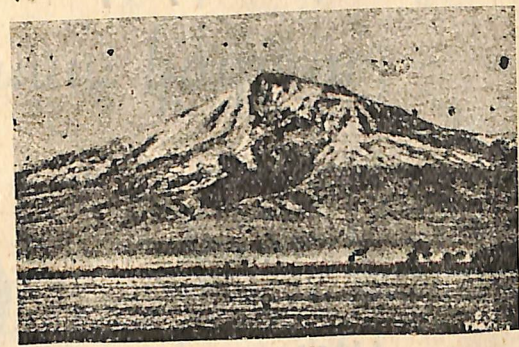

ՁԵՆԱԳԻՐ ԱՅԲԵՆԱՐԱՆ

ա ա ա
 աա աաա ա

ար ր
 արա, աաա արար. աաա ար.
 ար աաա, արա.

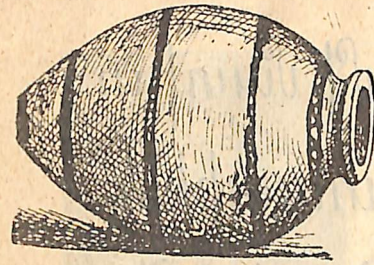
ս ար ա
արա, աա սար

արա, աա սար, սա.
սա, աա սա, սար.

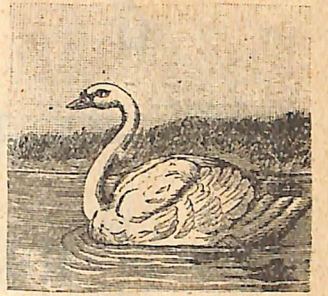

տ ա տ
տա, աա սար.
սա, աա սար.

արա, աա տա. տա, սա
սարա, սարա.

կ ար ա կ

տա, կար արա. սա, կարա տար.
տա, աա կարա. սա, աա,
աա կարա.

կ ա ր կ ի
կա, սար արի.
սա, կարա տար.

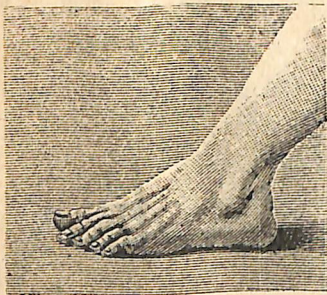
կա, արի սա տակ.
տա, արի, տա, սարի.

Մատիտ Մ

արամ մի մատիտ
տաս, տատիկիս

պիտի տամ. մարիամ արի, մի
տիկ տար պապիս. սիմիկ,
միս տար տատիկիս:

ոտ մոմ ո

սիսակ, մի կոտ կորկոս տար
պապիս. միսակ, մի մատիտ
տաս արմիկիս. արամիկ տո-
տիկ արա, ոտիկ արա.

կին ն

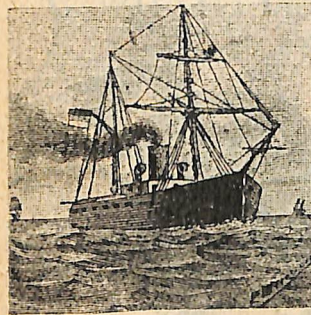

տիկին մարիամ, մի
մատանի տար մինասին.
արմիկ, մի նամակ տար
սիսակին.

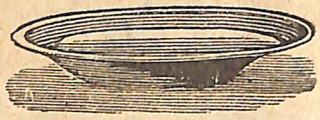
նանիկ արա իմ մանկիկ,
նանիկ արա իմ սանիկ.

նալ L

մի պարոն պապիս
տարալ, պատիլ
արալ. միսակ արի,
մարիամին սալան տար. արամիկ,
մի պարկ կալ տար նանին:

պրնակ Ը
պրատիկ արժիկը
արժիկը մի պրնակ

սրպաս տարաւ պապին. նա
ընկաւ անիւր տակը, ոտը կոտ
րաւ. պապը տարաւ արժիկին
իր տրնակը:

կատու, մուկ ու

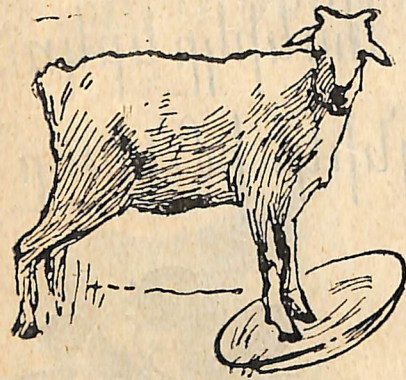

կատուն ասաւ միտն միտն,
մուկը ասաւ առն առն.

մուկիկ, մուկիկ,
մրտիկ, մրտիկ,
կատուն կատուն
տուտիկ կանի,
ուտիկ կանի.

ուլ Լ

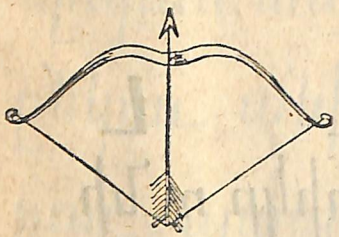

Սուրիկը ունի
մի սիրուն ուլիկ:
Ուլիկը մտաւ
մինասի արտը.

մինասը մի լաւ տըլաւ ուլիկին
ու ասաւ. ուլիկ պուլիկ, տուն

կորի, մի մրտնի արտա :

Ուլիկ մուլիկ սուրուլիկ,
պրատիկ մրատիկ սիրուներիկ :
Արա, Արամ, Աուրիկ, Ռսկան :

Նետ ելակ Ե
ես մի նետ ունեմ,
իսկ Աննիկը երկու
տիկներիկ : ի՞մ նետը

կապալ տիկներիկին :

Ամիկներիկը ընկալ ,

երեսը կոտրալ :

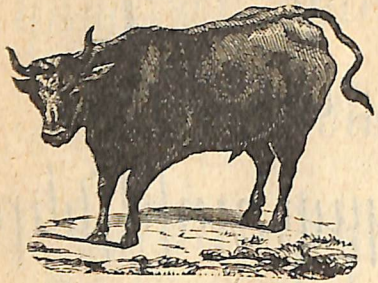
Աննիկ մի լար . նոր տիկներիկը տամ :

շուն Ղ
մեր շուն մուժին
ունի երկար ոտիկներ,
սպիտակ սուր-սուր առամ-
ներ : մուժուն շատ են սիրում
սպետիկն ու Աղոտը, Աիրուլն
ու Անուլը :

Էլ Է
Աղոտը մէկ էլ ու-
ներ : նա շատ էր սի-
րում իր իշուկին . միշտ նրատում
էր ու կերակուր տանում շմաւունին :

եւ զ

Նապիկի եւր
Նապիկի եւր սիրուն
է, սուր-սուր պո-
ւեր ունի, կարծիր մայեր ունի :
Նապիկը շատ է սիրում իր ապիւ
եպին, նրան լաւ կեր է տալիս :
Նապիկի եպի անունը պիպի է :

Նապիկը մի եւ ունէր,
մի շատ սիրուն եւ,
նրան տալիս էր
կորեկ կոտ ու կէս :

դանակ դ

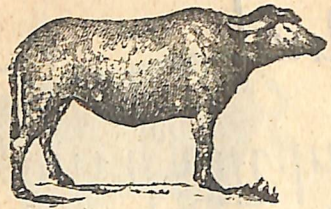
Շաւարը մի սուր
դանակ ունէր: Նա
իր դանակը տալիս է
պրատիկ Շուշիկին: Շուշիկը կրտ-
րում է մատը ու լալիս է: Նանին
դանակը դնում է դարակը, իսկ
Շուշիկին դանդան անում:

Դան, դան, դանդանա.
Դանդան կանէ Շուշիկս:
Դան, դան, դանդանա.
Դանդան կանէ նուշիկս:

999-24

ԳՈՄԷՂ Գ
 մեր գոմէջը շատ
 է սիրում Ֆիգու-

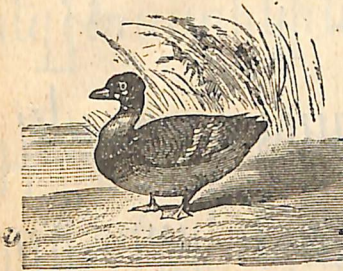
շին: նրան տեսնելուն պէս
 մո՛ւ մո՛ւ է անու՛մ: մեր գոմէ
 շի անու՛նը մարալ է:

Մապի գդակը
 մի անգամ Գուրգէ-

նիկը դրաւ պապի գդակը ու
 դուրս եկաւ:
 Քասպար պապը տեսաւ նրան ու ասաւ.
 Գուրգէնիկ, ո՛ւր ես տանում գդակս:

Գուրգէնիկը սուս էր:
 Մապը ասաւ. պարոն գդակ,
 պարոն գդակ, ո՛ւր ես տանում
 մեր Գուրգէնիկին:

ԲԱՊ Բ
 Անրոբը իր բադերին
 տարաւ դէպի գետակը:
 մեր բադերն ընկան գե-

տը, որդեր գտան, կերան: Անրոբը
 երկար սպասում էր բադերին: Բա-
 դերը դուրս եկան: մէկ բադիկը
 բռնիկ էր: նա ուզում էր էլի մնալ

ու ասու՞մ էր.

Ֆետր լաւ է, որդը
լատ, ուր դուրս ել-
նե՞մ ես ըլտապ:

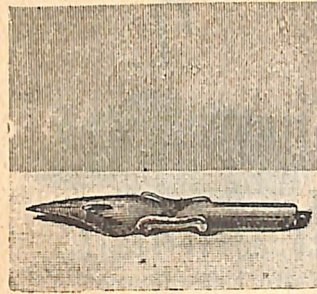

վարդ վ

Մարտիպու՞մ բուսել
էր մի սիրուն կարմիր

վարդ: Զաւէնը ներս մտաւ պար-
տէպը, որ պոկի վարդը. վարդենին
բարկանալով ասաւ. վատ մանուկ,
մի պոկի վարդը, նա ի՞մն է:
Զաւէն, Վարդան, Վարդանուշ.

գրիչ կամիչ Ն

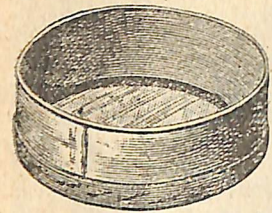

Վաչիկի նամակը
Վաչիկը կորս տարե-
կան էր: Նա ուզու՞մ էր նամակ գր-
րել տատիկին. մի կերպ գտաւ վարդի
գրիչը ու սկսաւ

գրել: Նա երկար չար-
չարու՞մ էր, բան
դուրս չեկաւ: Լեպա բարկանա-
լով ասաւ.

Նանի, Վարդի գրիչը լաւ չի
գրու՞մ. ուրիշ գրիչ տուր:

Մաղ ղոզ ղ

Քարսեղի ղոզը
Քարսեղը մի սիրուն
ղոզ ունէր. պոպերը

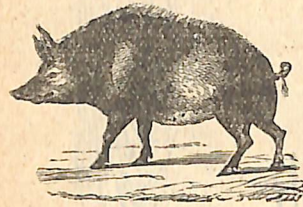
պինդ ու կլոր, բուրդը կարմիր
ու գանգուր: Քարսեղի ղոզը սո-
վոր էր, միշտ Քարսեղին էր

վապուս:

Քարսեղը շատ էր
սիրուսիր կարմիր,
գանգուր ղոպին:

Ես աղա, դու աղա, մեր
աղուներ ո՞վ աղա:

խոզ խ

ընտանի խոզը մի
անկուշտ կենդա-
նի է. նա ուտում է

միս, խոտ ու ուրիշ շատ բաներ:
Նրա զուխը միշտ կախ է լինում,
մապերը կոշտ են ու բիւ-բիւ:

ընտանի խոզը պիտանի կեն-
դանի է. նա մեզ տալիս է միս
ու մապ: Նրա մապե-
րէն խոզանակներ
են լինում:

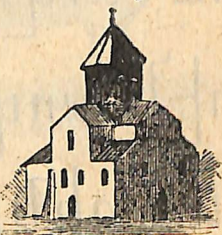
Կորեն Կ
 մի անգամ Կորենն
 Երուսաղէմ ուխտ
 էր գնալու. ուստի
 կանչեց զարուն
 ու ասաց.

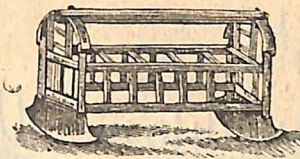
Զարի ախպէր, ես

Երուսաղէմ ուխտ եմ գնում. լաւ
 Տոբիկ արա մարդկանց մինչ իմ զալը:

Արբելի Կորեն, որ ուշանաս, կա-
 րող եմ ես էլ եկեղեցի
 գնալ, նշխար լինել:

Ո՛վ, ո՛վ, դու ո՛վ, եկեղեցին ո՛վ:

օրօրոց 0

Օրօր, օրօր, իմ լալաս,
 Երկար օրեր ունենաս.

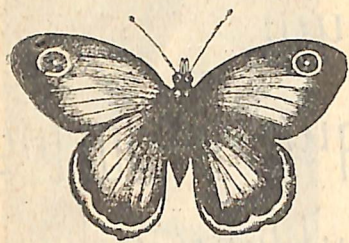
Օրօր, օրօր սիրունիկ,
 Կանիկ արա, իմ բալիկ:

Օրօրոց, ո՛ւմ ես օրօրել.
 Լուսիկին եմ օրօրել,
 Էմինին եմ օրօրել,
 Զարիկին եմ օրօրել...

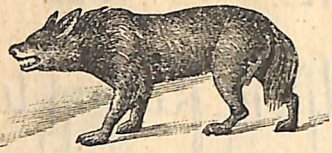
թուր թ
 խաչիկն ու Աաթիկը
 խաչիկն ու Աաթիկը
 դասընկերներ էին: Նը-
 րանց դպրոցը գրտընում

էր թաղի եկեղեցու գաւթում:
 Աաթիկը սովորեցնում էր խաչիկի
 դասերը, նրան միշտ օգնում էր:
 խաչիկի ընկերները խնդում էին
 վրան: Ածղան ամապում էր ու
 կամայ-կամայ կրտորւեց Աա-
 թիկից:
 Արդար էին ընկերները:

թիթեռ ու
 Կօղիկն ու Քաբգէնը
 Կօղիկը շատ էր սի-
 րում թիթեռնիկ -

ներ որսալ: Նա գնում էր պարտէ-
 ւը, բռնում թիթեռնիկներ ու դը-
 նում իր թղթէ արկղը: Ասպա մէկ-
 մէկ բաց էր թողնում նրանց:
 մի օր էլ Կօղիկը թուղթ ուլեց:
 - Թնչ ես անում թուղթը, ասաց
 Քաբգէնը:
 Թեւեր տմուպում շինել, որ ես
 էլ թիթեռնիկի պէս թուլեմ:

գայլ սայլ այ

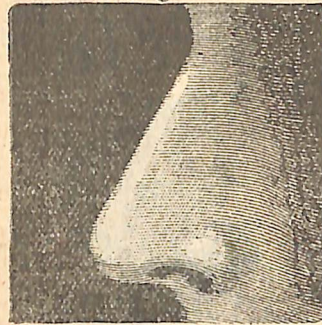
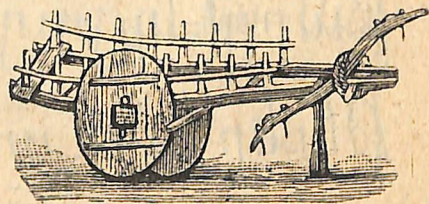
ժայլ

մի անգամ գայլը լու-

սամուտի մօտով անցնելիս լսեց,
ինչպէս մայրը ասու՞մ էր լապող
տղային. սուս կայ, թէ չէ գայ-
լին կը տամ: Կիս լաւ եղաւ, ասաց,
գայլը ու կանգ առաւ:

Մոզան լուեց, իսկ մայրը շարունակեց.
Ո՛ւ, ո՛ւ, թող կորչի գայլը, եթէ գալու
լինի, նրան կը սպանեմ: -

Ա՛յ, ա՛յ, մըրթ մըրթաց
գայլը ու թողեց զնայ:

փի ափաղաղ փ

Կփաղաղ

Կփաղաղը կանչու՞մ է:
խաբուն տատը ֆնից

չարթնու՞մ է ու թող ներին ասու՞մ.

- Վեր կայէ՞ք, բաւական է որքան
ֆնեցիք. լսու՞մ էք, ափլորը կանչու՞մ է:

Աիրելի տատիկս, ափլորը սուտ-սուտ
է կանչու՞մ. ափլորը ֆեց է խաբու՞մ.

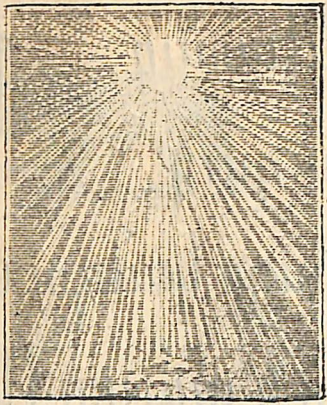
թող մի ֆիչ էլ ֆնենք, ասու՞մ է

պըստիկ զապարը

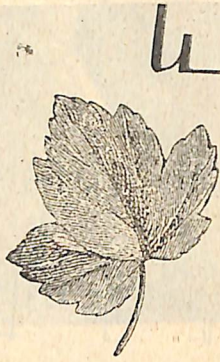
ու փաղցր ֆուն

մտնու՞մ:

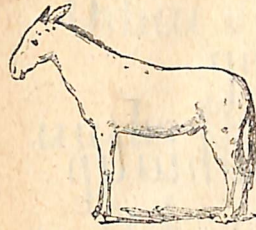
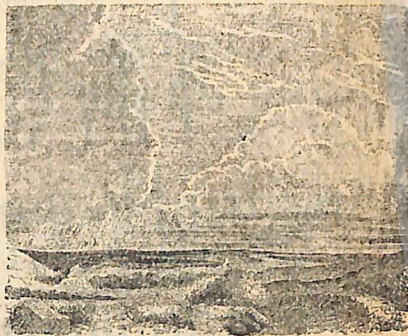

արև
տնօրև

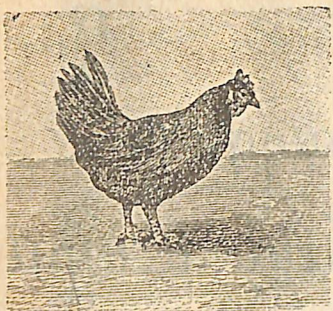
Նորև, արև, եկ, եկ,
Զիպի փարին վեր եկ.
Զիպի փարը տես տես,
Մըսպողում է լուսի պէս:

Նորևը դուրս ելաւ և
իր լուսը գցեց երկրին:
Ան երես ամպերը քեր
առան, չփայտան:

զորի զ
Քազ աղգիկը
Ռուզանն ու պրս-

տիկ Ռուբէնը պէտք է զրից անց-
նէին: Քազ Ռուզանը դէն գցեց
կօշիկները, շալակեց Ռուբիկին և
Տոաւ զուրը: Քայց դեռ կէսը
չէր անցել, վախեցաւ և զրի մէջ
գցեց Ռուբիկին: Նրանց բաղ-
դից մի անցորդ տեսաւ, ծօտեցաւ
և ապատեց մեր փազերին:
Մոլակ, դեռնդ, Ռերեկա,

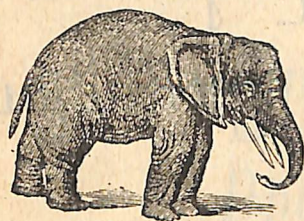
խելօֆները
զաւօն և Աստուծոյ
դպրոց պէտքէ գնային:

Աստուծոյ հեղեղ զաւրիս լինէր երկնփից:
Նրանք վերցրել էին հայրիկի հովա-
նոցը: Մի հովանոցով ինչ պէտ-
քէ անէին:

Վերջապէս մեր խելօֆները գը-
տան հնարքը. նախ
զաւօն վերցրեց հովանո-
ցը ու փիչ տեղ գնաց և
ապա տուց Աստուծոյ:

Ահա մեր խելօֆները դպրոց հա-
սան: Ամեն ինչ լաւ էր, բայց նը-
րանք չէին հասկանում, թէ ինչո՞ւ
երկուսի շորիցն էլ զուր էր հոսում:

փիղ

փ

փխիկ

Պիւստիկ Արփիկը
Արփիկը հիւանդ էր: Նրա
մայր իտիներն աղփատ էր.
փող չունէր, որ Արփիկի
համար տօնի օրը խաղա-

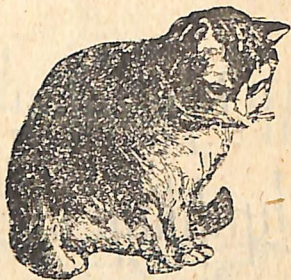

Լի առնէր: Դեղինէն իր Կրփի-
կին տըւեց մի փոփրիկ փիսիկ, որ
գտել էր փողոցու մը:

Կրփիկն այնքան ուրախացաւ,
որ շուտով առողջացաւ և իր
փիսիկի հետ գնաց զբօսնելու:

Փիսիկ

Մի՞՛ մի՞՛ փիշօ, փիշօ
Ո՛ւ՛մ կատուն ես.

- Կողաբէկի:

Թ՛նչ ես ուզում.

Ո՛ւ՛մ ես տանում.

Չիր ու չամիչ:

Դարս ու փեսին:

Ծաղիկ

Տըտի պէս

Կրի՛ բալա՛,

Տըւււււ՛,

Տըտից թև առ,

Թըռթըռա՛,

Թը՛, Թը՛, Թը՛ . . .

Տըտից թև՛ առ,

Թըւււււա՛,

Այրստիկ ծիտ դառ

Տըւււււա՛ . . .

Տի՛, Տի՛, Տի՛ . . .

Տոփինար, Երեփրոնէ, Փայլակ:

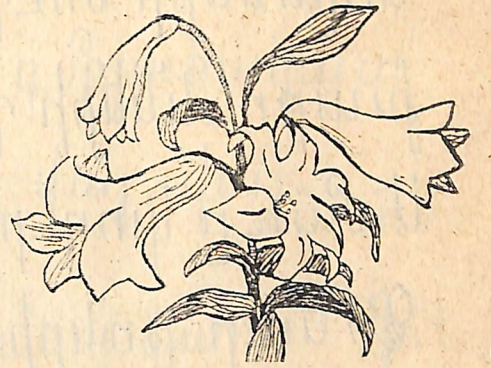
Քուլի բուլի իմ չափիկներ,
 Եկէ՛ք, կերէ՛ք չեր հատիկներ.
 Աագ ու չափիկ կարծրաթաթիկ,
 Դէպ տուն դարչան օրօրելով,
 Լիպիկ-ճապիկ շօրօրելով:

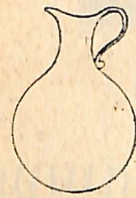
բոյս ոյ
 Մարոյր, ի՞նչ գոյն
 ունի մանիշակը, հար

ցընու՞մ է նրան փոփրիկ խոյրը:
 - մանիշակը կապոյտ գոյն ունի, մեր
 Զօնիկի աչիկների պէս:
 - թսկ ի՞նչ գոյն ունի վարդը.

- Վարդը կարմիր գոյն ունի,
 մեր վրոյրի թշիկնե-
 րի պէս:

- թսկ շուշանը.
 - Շուշանն էլ խաղ պէս սիպ-
 տակ գոյն ունի, սիրուենիկս:

կուժ ժ
 կուժը նստել է, կու-
 լի գլուխն է լալիս:

Ուժեղ կատու

կատու, դու շատ ուժով ես:
 - Ուժով եմ, ուժով եմ,

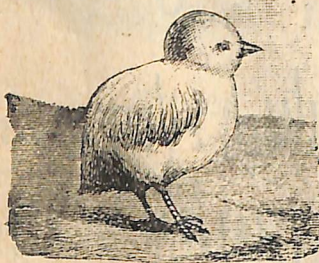
Ուժովներից ուժովն եմ,
Աղաների մուշտակն եմ,
Խաթունների շուշտակն եմ.

Ամառը կտուրի վրայ.

Զմեռը թոնրի վրայ

Անուշ-անուշ կը պառկեմ.

Թէ փրշտ անեն կը թռչեմ:

ճուտ ճ

մենի ունեիս
մի մեղրատանե,
համ պոչ ունեի,
համ էլ ականգ:

Աղւէսն եկաւ լանգիկ լանգիկ.
Արտը ուլեց հաւի ֆարձիկ, --
Մահ ի՞մ ճուտիկ դմբլատակատ
վայ, վայ...

ՆուՆուֆար Ֆ
Առֆիկ, այն ինչ
ժաղիկ է, որ այսօր
Ֆլորան ֆաղեց մեր

պարտէսից, հարցրեց Չօնիկը
իր մե՞ծ ֆրոզը:

Ամօթ է, միթէ կը գիտես, Նու-
նուֆար է. կէ որ մեր մայրի-

կի անուկնը նոյնպէս նուկու -
ֆար է :

ՕՖ, ՕՖ, ներիր հոգիս, ես չը գի -
տէի, թէ մեր մայրիկի անուկնը
այդ սիրուն ծաղկիցն է վերցրած :

Կրծիւ իւ
Նման էր : մի մայր
տանը հիւանդ
պառկած էր, իսկ
նրա մանուկը խա-

ղուժ էր բակուս : ծամի կտու -
րից յանկարծ ցած իզակ արծիւը :
Ճուտերը թիւ - թիւ անելով

փախան : Կրծիւը վերցրեց ման -
կանը և վերև ելաւ :

Հիւանդ մայրը ուժ առաւ, վա -
լեց արծիւի բուկնը և շագին հա -
նելով, ցոյց տւեց արծիւին :

Կռիւ սիրող արծիւը խոնարհ -
ւեց : նա ցած իզակ, մանկանը
տւեց մօրը, իսկ ինքը իր շա -
գուկին առնելով վերև սլացաւ :

Րաֆֆի Րաֆֆի

աղբիւր իւ
կարկազիւն աղ -
բիւր, հոսիր դու,

վայիր : Զուր տուր արտերին ,
պարտէսը գրիր : Ժառերի տը-
խուր ճիւղերը և թողո՞ւմա՞ծ ժա-
ղիկները ինչ են սպասու՞մ :

Պոսիր, ու բախու թիւն ու
կենդանու թիւն տուր երկրին :

սարեակ եօթը
եա եօ

Սարեակները
Գարուն է : Սա-

րեակները ձլլու՞մ են ծառի
վրայ :

Եօթը տարեկան Հաս՞իկը կանգ-
նած էր պատղգամբու՞մ և ամեն
վայրկեան սպասու՞մ էր, թէ սա-
րեակները բուն կը շինեն իրանց
ծառի վրայ :

Արդեօք սարեակները մնալու են
իրանց բակու՞մ, մտածու՞մ էր նա :

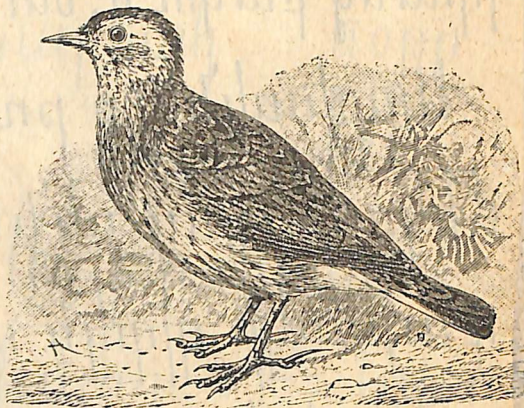
Սարեակները թռան, իսկ Հաս-
՞իկը վազեց սենեակը, ընկաւ
դայեակի գիրկն ու լալիս էր :

- Աիրելի դայեակս, ինչու սա-
րեակները բուն չեն շինու՞մ
մեր բակու՞մ :

ա	Ա	ա	Ա	ժ	Մ	ժ	Մ
ս	Ս	ս	Ս	Ի	Ի	ի	ի
տ	Տ	տ	Տ	շ	Շ	շ	Շ
ր	Ր	ր	Ր	դ	Գ	դ	Գ
ու	Ու	ու	Ու	դ	Գ	դ	Գ
ե	Ե	ե	Ե	ն	Ն	ն	Ն

Արտուտ

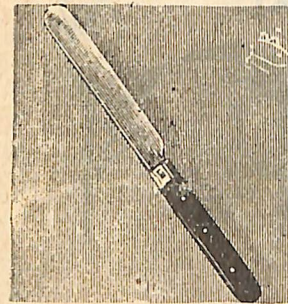
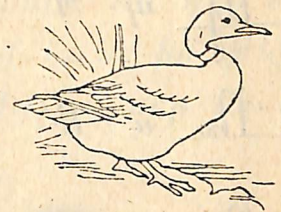
Արի իմ արտուտ
 Երգիր երգ սիրուն,
 Անուշ երգերդ
 Ես շատ եմ սիրում:

ն	Ո	ն	Ո
լ	Լ	լ	Լ
կ	Կ	կ	Կ
բ	Բ	բ	Բ

Բ ա դ

Բազրիկ, բազրիկ, կարմիր ոտիկ,
 Ո՛ւր ես գնում տոտիկ մոտիկ:
 Ես գնում եմ, որդ գտնելու,
 Որդ գտնելու, կուշտ ուտելու,
 կարմիր տոտիկ լանալու:

Դ ա ն ա կ ու զ դ ա շ

Կտրեմ, կտրեմ, դէս գնեմ,
 ասում է դանակը:

Տանեմ տամ ու յետ
 գամ, ասում է գդալը:

է	Է	է	Է
ը	Ը	ը	Ը
յ	Յ	յ	Յ

Ծաղիկներ

Ճ ճ ծ Ծ

ղ ղ ղ ղ

չ ջ շ Շ

պ պ պ Պ

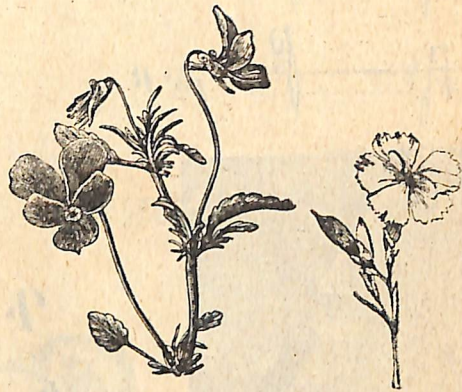
ռ ռ ռ Ռ

օ Օ օ Օ

և լև լ լ

յ ջ ջ Յ

Ծաղիկները մի տես ինչպէս,
Պար են բռնել արօտում
Եւ նրանցից մէկն էլ ասես,
Մի դարա չունի իր սրտում:

Ծղրիւր երգում է

Ճիկ, ճիկ, ճիկ
Եկէք քնքուշ
Հարսն ու աղջիկ.
Տէք անուշ
Մի պաշիկ,
Որ լաւ երգեմ,
Պար թռչիք:

ճ ճ ի ի

բ ք զ ք

հ շ հ շ

ղ ղ զ զ

թ թ ք ք

Թիքեռ

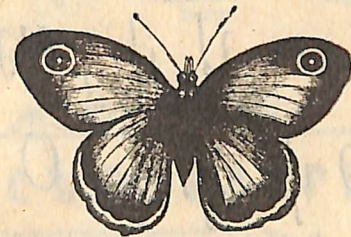
վ ջ գ ջ

վ ջ վ ջ

խ խ խ Խ

ֆ ֆ ֆ ֆ

Թելիկ մելիկ մի թեթե
Թավացող թիթեռ եմ,
Ունիմ երկու նաշխուն թե,
Ողջ աշխարհին ես տէր եմ:
Սմբողջ օրը իմ քէֆին
Թռչկոտում եմ դէս ու դէն.
Ի՞նչ եմ տուել իմ թևին,
Որ չըթռչեմ, ուր կուգեմ:

ժ ջ ժ ժ

չ ջ ճ ջ

փ ք փ ք

Ծառի ձիւղին

Ծառի ձիւղին բուն էր հիւսել
Մայր ծիտիկը շիւղերից,
Իր բնի մէջ ձու էր ածել՝
Չէր հեռանում ճիւղերից:

Բարակ բամբակի շուրջ յանկարծ՝
Օրորում էր ծառ ու ճիւղ,
Ժիր ծիտիկը բնում նստած՝
Ճօծ էր ընկնում աներկիւղ:

Ա ա, Բ բ, Գ գ, Դ դ, Ե ե,
 Ձ զ, Է է, Ը ը, Թ թ, Ժ ժ,
 Ի ի, Լ լ, Խ խ, Ծ ծ, Կ կ, Կ հ,
 Ձ ճ, Ղ ղ, Ծ ծ, Մ մ, Յ յ, Ն ն,
 Ծ շ, Ո ո, Չ չ, Պ պ, Ղ զ,
 Ռ ռ, Ս ս, Վ վ, Ն ն, Ր ր
 Յ ջ, Փ փ, Ք ք, Օ, Փ

Ա ա, Բ բ, Գ գ, Դ դ, Ե ե, Ձ զ, է է, Ը ը, Թ թ,
 Ժ ժ, Ի ի, Լ լ, Խ խ, Ծ ծ, Կ կ, Հ հ, Ձ ճ, Ղ զ,
 Ծ ճ, Մ մ, Յ յ, Ն ն, Ծ շ, Ո ո, Չ չ, Պ պ, Ղ ջ,
 Ռ ռ, Ս ս, Վ վ, Տ տ, Ր ր, Յ ջ, Ի լ, Փ փ,
 Ք ք, Լ, Օ օ, Ֆ ֆ:

Ը Ն Թ Ե Ր Ջ Ա Ր Ա Ն

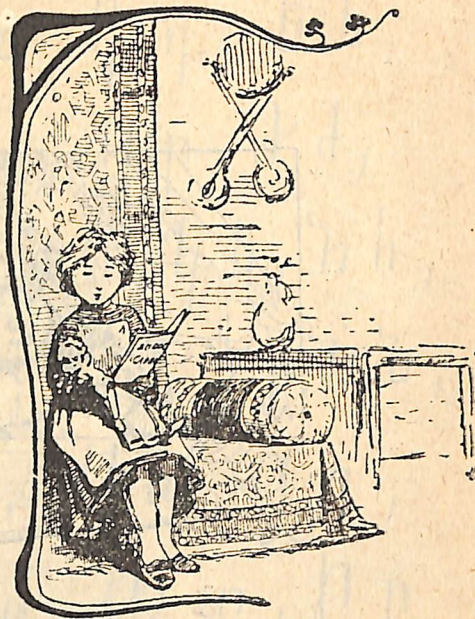
1. Ծ Ի ա ի կ

Մեր պարտէզի ծառի ճեղքուժ
 ձրնճողուկը շինեց մի բուն.
 Այնտեղ ածեց երկու ձւիկ,
 Երկու ձւիկ, երկու ծիաիկ:
 Ծիաիկներն ասին «ծի՛կ, ծի՛կ,
 Մեզ կըսիրե՞ս, անուշ մայրիկ»:

2. Գիրք

Ասան տեսնեմ,
 Իմ սիրուն գիրք,
 Մատաղ կանեմ
 Քեզ խաղ ու միրգ.
 Էս ինչեր կան
 Ծոցիդ մէջը.
 Ճստան մուկը,
 Ոսկի ձուկը,
 Թիթեռ, բզեզ,
 Իսկ ծաղկի պէս.
 Բազն ու պուլիկ,
 Գառն ու ուլիկ,
 Կարաւ ու լոր
 Շըլոր, սալոր.
 Ասան, պատմիր
 Իմ ականջից՝

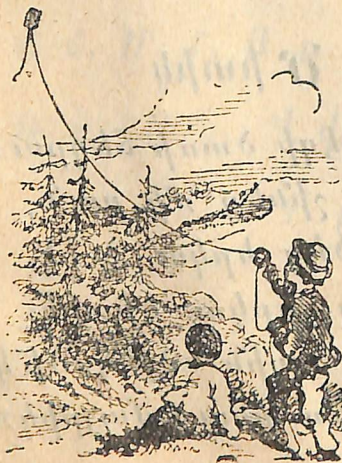
Դու շատ գիտես
 Ամեն ինչից.
 Ի՛նչ հշուտ պատմիր,
 Իմ խելօք գիրք,
 Մատաղ կանեմ
 Քեզ խաղ ու միրգ:

3. Փրոռանը

Փրոռանը, փրոռանը, կանչում
 են մանուկները:

Պետիկը պինդ բռնել է թուկի
 ծայրից: Փրոռանը աւելի ու աւելի
 վերև է բարձրանում և հետզհետե
 փոքրանում է: Եւ ահա նա մի սև
 կէտի շափ է:

Նունիկը նստել է խոտերին, նայում է փրոռանին
 և ուրախանում է:

4. Ծիտիկի գանգատը

Մատիկ ծիտ եմ թլթլան,

- ծիլ, ծիլ, ծիլ.

միամիտ եմ վաղուցլան,

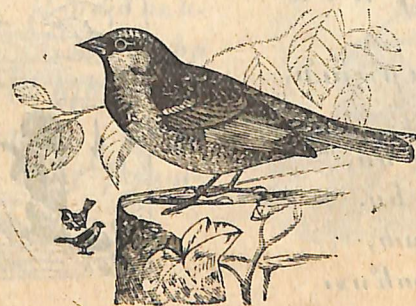
- Օֆ, օֆ, օֆ.

կուլլեմ ալատ թուկոտալ,

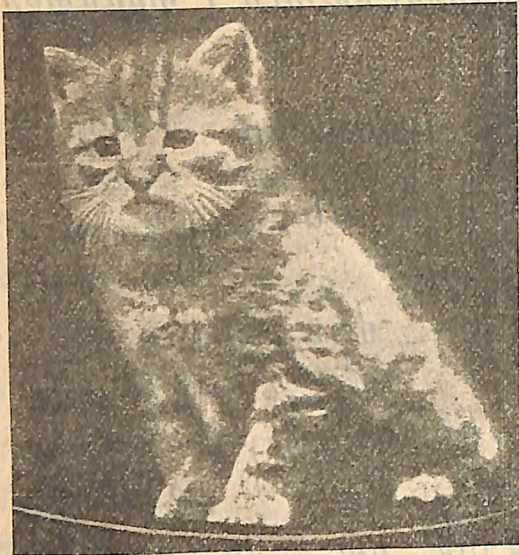
- իֆ, իֆ, իֆ.

Անվախ, անդարդ ցատկոտալ,

- Ղան, զան, զան . . .

5 Թութակն ու փիսօն

Թութակը հանգիստ չէր տալիս խեղճ կատուին: Կանաչ վանդակի մէջ նստած՝ նա յանկարծ բարձր կանչում էր.

—Փիսօ՛, փիսօ՛, փիսօ՛:
Կատուն խեղճն ուրախ-ուրախ սենեակի՛ էր վազում՝ պոչը վեր դրած՝ ու սկսում էր բոլոր աթոռների և սեղանների ստաներին քսել և մումուար: Նա

սպասում էր, որ իրան քաղցր բան կրտան: Յետոյ փիսիկը կանգնում էր սենեակի մէջտեղ, աչքերը շորսբոլոր մանածում և միայն այն ժամանակ էր նկատում, որ իրան կանչողը թութակն է: Բարկացած նա վեր էր ցատկում, որ բռնի թութակին, բայց վանդակը շատ բարձր էր կախւած:

Այն ժամանակ նա սենեակից դուրս էր փախչում, իսկ թութակը ծիծաղելով ետևից կանչում էր.

—Միան՛, միան՛. միան՛:

6. Ե ու Ն

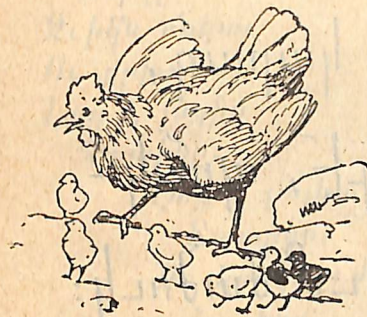
«Իմ պուճուկը շուն,
Արի մօտըս,
Ի՛նչ սիրուն ես,
Ի՛նչ խելօք ես.
Դու ինձ ասա,
Կարդալ գիտե՞ս»:

—Չէ, չէ, փոքրիկ,
Քնուշ ընկեր,
Իմ ինչ բանն է
Կարդալ-գրել.
Ես կը պահեմ.

Մեր տուն ու տեղ:
Դու կը կարգաս,
Դու կը գրես,
Ինձ կը պատմես
Լաւ լաւ բաներ:

7. Թխականը

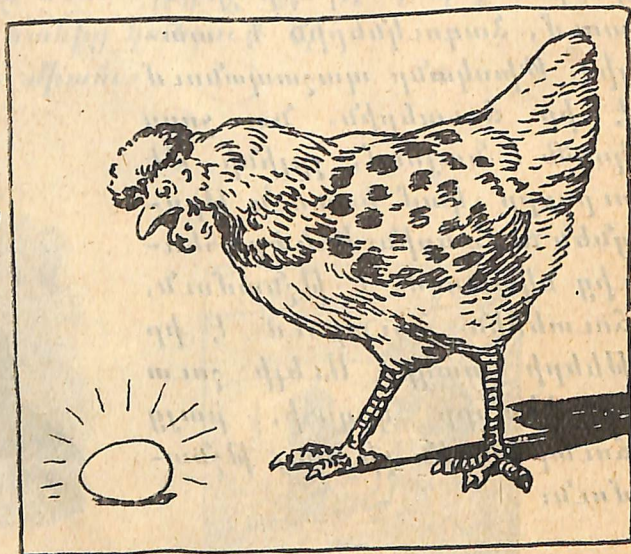
Հաւը՝ թուխս ստեղծ: Նա երեք շաբաթ տաքացնում էր ձւերը, նրանց շուռ մուռ տալիս: Երեք շաբաթից յետոյ ձւերից դուրս եկան դեղին ձուտիկներ: Հաւ մարիկը իր ձուտիկների հետ

ման է գալիս բակումը: Նա հէնց որ մի կուտ կամ հացի կտոր է գտնում, ինքը չի ուտում, ձագուկներին է տալիս: Թխականը պաշտպանում է իր ձուտերին. նա շորս կողմն է նայում, չըլինի թէ ուրուրը կամ կատուն թռցնեն ձուտերին: Իսկ երբ հեռից նկատում է թշնամուն, ձուտերին հաւարում է իր թևերի տակը: Աւելի շուտ իր կեանքը կը գոհի, բայց ձուտիկներին չի տայ թշնամուն:

8. Կ ա տ ու լ

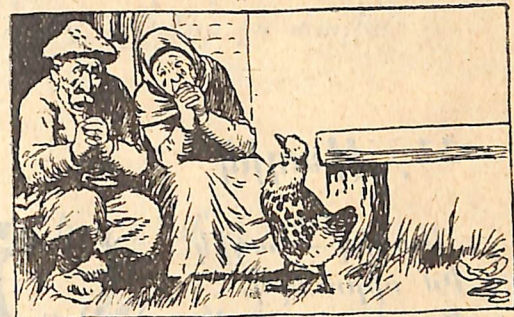
Աս կատուէն եմ խիստ մլաւան
 միառէ, միառէ, միառէ.
 Էլ ծոթ եռւտ ու հաւի շագ,
 Էլ թալա շուկ, իւղ ու կարագ,
 Գողանում եմ ու հայրէ, պո՛ւկ-
 Աանում եմ ես՝ ուտում ծածուկ:

9. Ոսկե արիկ

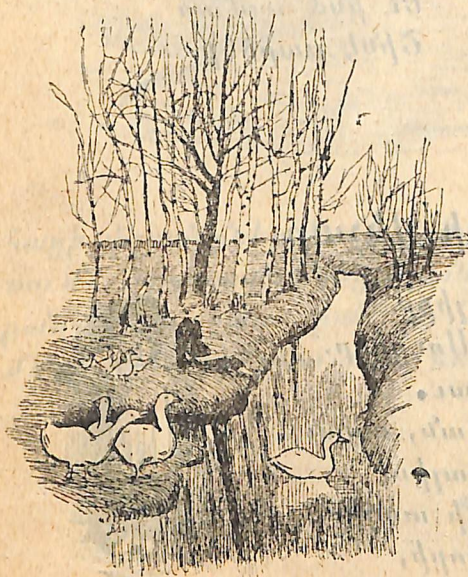
Պապի
 Տատի,
 Չայ հաւիկ
 Ածեց սկէ
 Մի ձւիկ:
 Տուր որ տւեց
 Պապիկը,

Բայց չըջարգեց
 Չւիկը:
 Տուր որ տւեց
 Տատիկը,
 Բայց չըջարգեց
 Չւիկը:
 Մին էլ վագեց
 Մկնիկը,
 Պոչահարեց
 Չւիկը.
 Չւիկն ընկաւ
 Ու ցրխաւ:
 Լաց է լալիս
 Պապիկը,
 Լաց է լալիս
 Տատիկը,
 Ու կրուկուում
 Հաւիկը.
 - Մի լար, պապիկ,
 Մի լար, տատիկ,

Նորից կածեմ
 Ես մի ձւիկ.
 Չւիկ, ձւիկ
 Չւեղէն...
 Էլ չի լինի
 Ռսկեղէն:

10. Սագերը

Արփիկը սագերը բշեց դաշ-
 տը և կանգ առաւ մի գետա-
 կի ափին: Արփիկը նստեց
 խոտերի վրայ, իսկ սագերն
 սկսեցին կերակուր փնտրել,
 լողանալ, խաղալ: Արփիկը
 պահպանում էր սագերին և
 չէր թողնում, որ նրանք հե-
 ուուն գնան: Սագերը նոյնպէս
 ունին իրանց թշնամիները:
 Նրանց ձագուկներին փախ-

ցնում է աղւտը և նոյն իսկ ուրուրը: Արփիկը ուշա-
դրութեամբ հետևում էր իր սագերին:

11. Սագիկ

Սագիկ—մագիկ,
իմ սիրունիկ,
ես քեզ կրամ
Քաղցր կուտիկ:

Որ դու ուտես,
Շուտ մեծանաս
Ուրախ ապրես,
Զւարճանաս:

Երբ մեծանաս,
Մեծ սագ դառնաս,
ես կրինկրեմ
իմ մայրիկիս,

Որ նա ժողէ
Քո փետուրներ
եւ ինձ համար
Շինէ բարձեր:

12. Սուրիկի վիշտը

Նաչխուն աչքերը արցունքը լիբը
Տանից դուրս եկաւ փորրիկ Սուրիկը.
Մօրքոյրը նրան դռանը տեսաւ.
— Էդ ո՞ւր ես գնում, խելօք շան, ասաւ,
Քեզ ո՞վ է ձեծել, ինչո՞ւ ես լալիս.
Խնձո՞ւնք եմ ուզում, նանը չի տալիս,
Մէջքիս խփում է թէ՛ գնա կորի,
Մեր տանն, ասում է, ծառ կայ խնձորի...

Ու մեր Սուրիկը,

Մաքերը լիբը՝

«Գնում եմ կորչեմ»... կանչում է լալիս,
«Իմ նանն», ասում է, «խնձոր չի տալիս» ..

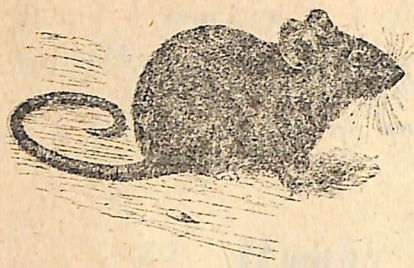
13. Երկու մուկ

Փորրիկ մուկը ասում է ծեր մկանը. «Ինչպէս չար
ու ժլատ է մեր տէրը. նա կատուներ է պահում, թակարդ-
ներ է դնում և ամեն կերպ աշխատում է մեզ ոչնչացնել:
Բայց մի՞թէ մեզ շատ բան է հարկաւոր. մի կտոր ճարպ,

հացի փշրանքներ և մի բանի հատիկներ»: «Ծիշա ես ա-
սում», պատասխանեց նրան ծեր մուկը. «Մեզանից իւրա-
քանչիւրին շատ բան չէ հարկաւոր, բայց արի տես, որ
մենք ինքներս շատ շատ ենք»:

14. Ծիտիկն ու մուկիկը

Ծիտիկն ու մուկիկը ախպէ-
րացան: Գետի ափին բուն շինե-
ցին, մտան մէջը:

Մի օր ծիտը գնաց քուշուջ
անելու, ետ եկաւ, տեսաւ մու-

կիկը մեռել է: Ծընկանը դարկեց.

— Վնյ ախպէր ջան, վնյ...

Եօթը ճամբի մէջ տեղ նստեց, հողը փորեց, տաւ
զլխին:

15. Մուկիկի մանր

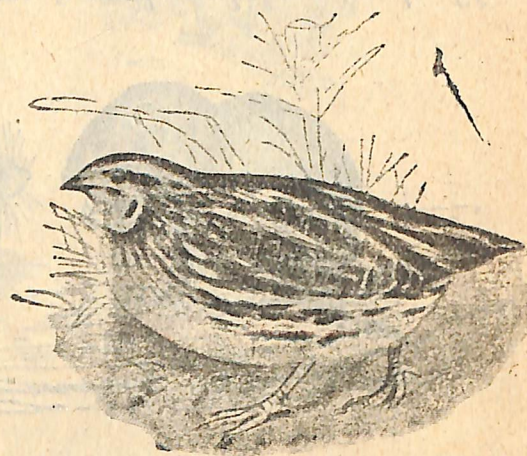
— Վնյ, ախպէր ջան,
վնյ:

Ձէնի վրայ լորիկն եկաւ.

— Ծիտիկ-միտիկ, շալ-
փետուրիկ,

Հողն ինչո՞ւ ես տալի
զլխիդ:

— Թաո՛ւ, Թաո՛ւ, ասաւ
ծիտը,

Ես որ չը տամ, ով տայ հապա.

Մուկիկի պէս ախպէր մեռաւ,

Աշխարհքն էսպէս մնաց անտէր,

Ես որ հողը տամ իմ զլխին

Մեծ բան է...

Միայնակ Ճառը

Քլուրի վրայ բուսել է մի մայրի
Ճառ: Նա միայնակ է. շուրջը չըկայ
ոչ Ճառ և ոչ էլ թուփ: Հողնաժ
ճամփորդները նստում են նրա սուե-
րի տակ, հանգստանում են: Նրանք
խմում են նրա ծօտից հոսող աղբիւրի
զրից, փառք տալիս Լիստոն և շա-
րունակում իրանց ճանապարհը:

17. Ա. դ ու

Աղո՛ւ... Եոզիկ ջան,
 Աղո՛ւ...
 Աղու արա՛—դո՛ւ,
 դո՛ւ, դո՛ւ,
 էգ պուճուրիկ
 Լեզւիդ մեռնեմ,
 Աղու արա՛, մի տեսնեմ:
 Ընդդո՛ւ, ընդդո՛ւ...
 Աղո՛ւ... Եոզիկ ջան,
 Աղո՛ւ...
 Հա՛, հէնց էղպէս,—
 Դո՛ւ, դո՛ւ, դո՛ւ,
 Աղունակի ձէնիդ մատաղ,
 Աղու արա՛ս գու անվախ:
 — Ընդդո՛ւ. ընդդո՛ւ...

18. Աշուն

Աշնանը գիւղացին վերջա-
 ցնում է իր դաշտային աշխա-
 տանքները և ձմեռայ պա-
 շարը տեսնում: Նրա ամբար-
 ները լիքն են ցորենով ու գա-
 րով, մառանը մրգերով ու
 պտուղներով. իսկ կարանե-
 րում նոր գինին է եռ գալիս:
 Եթէ տարին առատ է, գիւ-
 ղացին ուրախ է, նա հան-
 գիստ սրտով ձմռան գալուն

է սպասում, որ իր ամառայ ծանր աշխատանքի պտուղ-
 ները վայելէ:

Աշնանը դպրոցները բացում են: Աշակերտները ար-
 դէն ձանձրացել են ամառայ երկար արձակուրդից և
 գրքերն ու տետրակները կարգի բերելով, ուրախ-գլարթ
 վազում են դէպի դպրոցը:

Աղուն

Արի՛, աղուն,	Տե՛ծ Տե՛ծ տանջեր,
Արի՛, նախուն,	խնջոր ու նուշ,
Արի ու բեր	մրդեր անուշ.
Շատ բարիքներ՝	Արի՛, Աղուն,
Դասամ դեղչեր,	Արի՛ նախուն:

20. Թիթեռնիկի քուեր

- Ի՞նչ ես անում թուղթը, իմ անուշիկ:
- Ես ինձ համար թղթից թևեր կըշինեմ, մայրիկ,
- անա այսպիսի մեծ թևեր,— ու կըլինեմ թիթեռնիկ:
- Եւ կըթռչե՞ս, իմ թիթեռնիկ:
- Այո՛: Երբոր մեր շարածճի Գիգուշը կուգենայ

ինձ բռնել, ես այ այսպէս թևերս թափ-թափ կըտամ ու կըթռչեմ բարձր, բարձր: Գիգուշը կասի—«Ո՞ւր է իմ քոյրիկը, իսկ ես նստած կըլինեմ մեծ ծառի վրայ և կասեմ ա՛՛՛՛՛, ա՛՛՛՛՛»:

—Իսկ ես լաց կըլինեմ, կասեմ՝ «Ո՞ւր է իմ աղջիկ Արփիկը, նրան ո՞վ է գողացել»:

Ես էլ վայր կընկնեմ ուզից մայրիկիս փափուկ գրկի մէջ ու նրան այ այսպէս կըփաթաթեմ:

21. Փոքրիկ տղան

Փոքրիկ տղան՝ դաշտի միջին նա ուրախ է. նա խնդում է, վազվզում է, թռչկոտում. նա չի զգում յոգնութիւն, եւ նաշխունիկ թիթեռնիկին եւ քրտինքը կաթկաթում է նա բռնել է աշխատում: նրա դէմքից շողշողուն:

22. Սօֆիկն ու կովը

Փոքրիկ Սօֆիկը հեալով ներս վազեց սենեակը:

—Մայրիկ ջան, մայրիկ, գիտե՞ս՝ իմ համով կաթը ո՞վ է տալիս: Մեր Ծիրանն է տալիս, մեր Ծիրանը: Ես տեսայ, Մարիամը նրան կթում էր:

—Այո, հոգեակա մեր կովը գնում է դաշտ, կուշտ կուշտ խոտ է ուտում, ծաղիկներ ու յետոյ կաթ է տալիս:

Սօֆիկը կանգնած մնաց ու երկար միտք էր անում: Յետոյ յանկարծ դուրս փախաւ սենեակից, վազեց պարտէզը, խոտ քաղեց ու մօտենալով կովին՝ կանչեց.

—Կեր, Ծիրան ջան, կեր: Չէ՞ որ դու ինձ համով կաթ ես տալիս:

Առած.—Որքին խրատ տւող շատ կըլինի, հաց տւող քիչ:

23. Կովն ու հորքուկը

Արի, բալա,
Չոքիր, բալա,
Սուտ կաթս
Անուշ արա:

Անուշ խոտից
կաթ եմ շինել
Ու քեզ համար
Կուրծս լցրել:

Ման եմ եկել
Դաշտ-հովիտներ,
Խոտ եմ կերել
Խմել ջրեր:

Արի, բալա,
Չոքիր, բալա,
Սուտ կաթս
Անուշ արա:

Արեւի թայրիկ

Ես արդէն գիտեմ գրել-կարդալը:
 Երէկ մենք սովորեցինք Ֆ-ն և վար-
 ժապետն աւապ, որ դա վերջին դասն
 է: մենք ամենիս շատ ուրախացանք:
 Այժմ ես պիտի նամակներ գրեմ քեզ,
 իսկ Արփիկը ինչ կօզնէ:

Նամբ ուրում եմ քեզ:

Դո Աուրիկ

1913 թ. 6^չ Նոյեմբերի

Թիֆլիս

25. Տօ՞-տա՞...

Տօ՞-տա՞, տօ՞-տա՞,
 Ոտիկներդ շուտ-շուտ
 Փոխի, բալա ջան...
 Տօ՞-տա՞, տօ՞-տա՞,
 Ետիկներդ ամուր
 Կոխի, լալա ջան...
 Տօ՞-տա՞, տօ՞-տա՞,
 Արի-արի, ինձ ճի
 Արա՞, քեզ մատաղ:

26. Արծիւն ու տղան

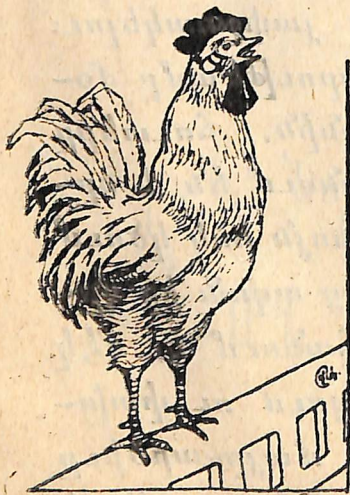
Մի շարածճի տղայ գնում
 է արծւի բունը գտնելու և
 նրա ձուտերը յախշտակելու:
 Նա մեծ դժւարութեամբ մօ-
 տենում է բնին. ձուտերը
 Փշշում, բարկանում են և նը-
 բանցից մէկը նայն իսկ կծում
 է տղային: Բայց տղան իր վը-
 բայի շապիկը հանում է, մէկ
 ձուտի վրայ գցում ու փախ-
 ցնում, տանում: Եյդ ժամանակ մայր-արծիւը
 տուն է վերադառնում: Նա նկատում է տղային և

յարձակուում նրա վրայ: Տղան վազում էր, արծի-
ւը հետևում էր նրան: Վերջապէս տղան դէն ձգեց
արծևի ճուտը և աւելի արագ սկսեց վազել: Բայց
արծիւը դարձեալ յարձակեց, Թևերի հարւածնե-
րով գլորեց տղային, նստեց վրան և իր սուր—սուր
ճանկերով սեղմեց նրա կուրծքը:

Տղան սարսափած դէմքը ծածկեց ձեռներով,
որովհետև արծիւը էն է՝ ուզում էր կտցահարել
նրա աչքերը...

Այդ միջոցին արծևի ճուտը խղճալի ձայնով
ձլլաց ու կանչեց իր մօրը: Արծիւը բաց թողեց
տղային ու շտապեց դէպի ճուտը: Նա իր ուժեղ
ճանկերով բռնեց նրան ու թռաւ դէպի իր բունը:

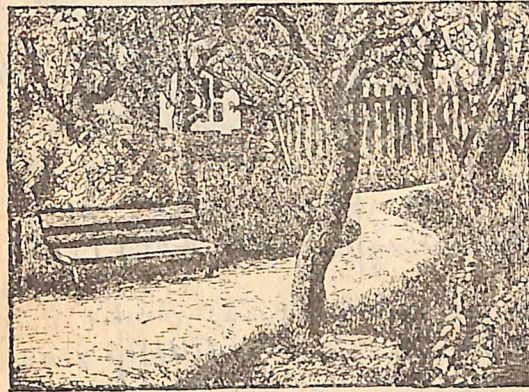
27. Աքաղաղն ու կտուրը

Մի արքաղաղ կարմրապէծիկ
իւր ոտները երկար ու ձիգ
կրտրին տալով
Փրքեց, ձգեց
Ու գարմանքով
Մի հարց տրեց,
—էս անց է որ, Տէր, քեզ մեզայ
էս կտուրը փուլ չի գալիս:

28 Չ մ ե ո

Չմեռ է: Չիւնը ծածկել է սար ու ձոր, դաշտ
ու այգի: Սաստիկ ցրտից մարդիկ կուշ են եկել
իրանց տներում: Մի-

այն շատ հարկաւոր
գործի համար նրանք
գուրս են գալիս տա-
նից, այն էլ լաւ հագ-
նելուց յետոյ:

Չմուսնը յաճախ
մարդիկ ձանապարհը
կորցնում են, սար ու ձոր ընկնում: Ահա թէ ինչու
նրանք աշխատում են տանը նստել, Եւստժու տւած
բարիքները վայելել, մինչև որ անցնի ցուրտ ձմե-
ւը և գայ սիրուն գարունը:

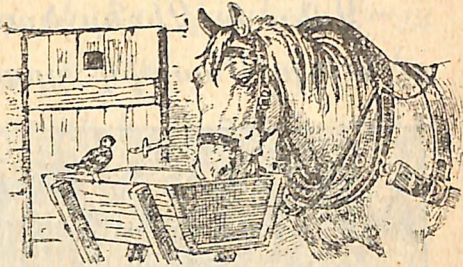
29. Նոր տարի

Եկէք թոռնիկներ, իմ ազիզ բալէք,
Շուրջրս բոլորէք հասակի կարգով.
Այևոր պապի խօսքը լսեցէք,
Նա հիւր է ձեզ մօտ մի քանի օրով:

Եկէք թոռնիկներ, իմ անպին բալէք,
Շուրջրս բոլորէք հասակի կարգով.—
Ծերուկ պապիկին ձեր ցաւը տւէք,
Նա հիւր է այն տան կարճօրեայ կեանքով:

30. Չին ու ճնճողուկը

Չմեռ էր: Ճնճողուկն ե-
կաւ՝ խեղճ, անօթի գոմը
մտաւ. մտաւ, թռաւ մարի
ծայրին, սիրուն ձիուն ծիւ
ծիւ ասաւ.

- Կի սիրուն չի, եղիր բարի,

Չմեռ օր է, մի փիւզ գարի,

թմբու չափ, որ ինչ բաղխես,

էլի դու միշտ կուշտ կըլինես:

- խեղճ ճնճողուկ, վնք առ ու կեր,

թնփան կուլես, ասաց մեր չին.

Ունեցածս մեզի համար

Շատ հերիք է մինչև ամառ:

31. Պապը եւ թոռնիկը

Գարունը եկաւ, տաք արեւը ձիւնը հալեց, սարերը
սևացան ու յետոյ կանաչեցին:

Փոքրիկ Չաւէնը պատուհանից դուրս նայեց և շատ
ուրախացաւ:

Նա շտապ վազեց, փաթաթեց պապիկի պարանոցով
ու պինդ համբուրեց:

Յանկարծ աչքը ընկաւ պապիկի ճերմակ գլխին ու
նա բացականչեց.

— Իսկ քո մազերը ինչ՞ու չեն սևանում, պապի: Դու
ե՞րբ պիտի ջահելանաս, պապի ջան:

Հանելուկ. — Պատիկ տղան վազէվազ, մէջքի գօտին քառ-
սուն գազ:

Առած. Ծերանաս, ծերի պատին իմանաս:

32. Մարտի փոխը

Պառան ասաց «էլ վախ չըկայ,
Անցաւ ձիւնը, ցրտերը,
Մարտէն պրծայ, դարտէն պրծայ»,
եւ դաշտ բշեց ուլերը:

էս որ լսեց, կըհամբերէր
Մարտ ամիսը — գիժ-մողի,
Բայց իրա էլ վերջն էր եկել.
«Ե՛կ, ապրիլից փոխ ուզի»...

Ու դաշտ վազեց, քամի փչեց,
Բուք ու բորան, սառը ձիւն,
Չին ու քամի իրան խառնեց —
Խեղդեց պառ.ի ուլերուն...

Ծեղճ պառաւր կըմբրմնջայ,
Ելել կուգայ փոր-փոշման,
«Մարտէն պրծայ, զարդէն պրծայ»
Էլ էրբ կուսի էտպէս բան...

Հանելուկ. — Սև սալայ, սիպտակ սալայ, խաթունը մէջը
կըպլպլայ:

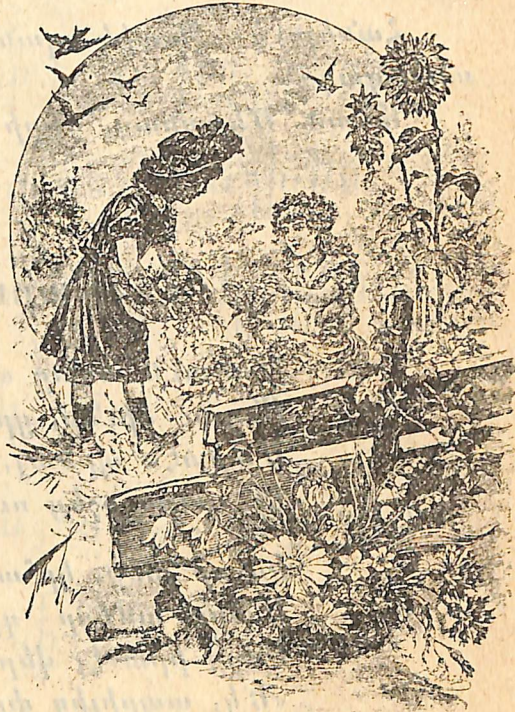
33. Ք ա ռ ու ն

Քարունը բացել է: Ա-
րեգակը հետզհետէ աւելի
է տաքացնում: Օրերը ըս-
կում են երկարանալ:
Իաշտը ծածկել է կանա-
չով և ծաղիկներով: Տաք
երկրներից խումբ-խումբ
զալիս են թռչունները և
իրենց անուշ ծլւլոցով ու-
րախացնում մեզ: Գիւղա-
ցիները ցանում են ար-
տերը:

Հովիւր ոչխարները դէ-
պի գաշան է տանում ա-
րածացնելու: Ողջ բնու-
թիւնը ուրախ է ու զը-
լարի:

Ուրախ են և երեխանե-
րը: Նրանք ծաղիկներ են քաղում և փնջեր կազմում:

Առած. Լաւ օրը առաւօտից, լաւ տարին գարունը-
լանից:

34. Հրատէր գարնան

Արի գարուն,
Արի սիրուն,
Եւ մեզ դու բեր
Նաշխուն գաշտեր,
Վճիտ առակ,
Պարզ, սառնորակ.
Անթիւ հաւքեր,
Անուշ երգեր.
Ծաղկունք ու բոյս,
Պարզ արշաչոյս,
Ծառ ու տերև,
Պայծառ արև:

Ի՞մ տիկնիկը

Ի՞մ տիկնիկի անունը մարգուշ է
Ես շատ եմ սիրում ի՞մ մարգուշին:
Արեկոները ես նրան ֆնեցնում եմ մա-
խակալում, նանիկ եմ ասում. «Նանի
մարգուշս նանի, նանի զանիկս, նանի»:

36. Գ ա շ տ ու մ

Ես այսօր գրօսնում էի դաշտում. այնտեղ ես տեսայ գոյն-գոյն թիթեռներ, ոսկեգօծ բզեզներ, ճպուռներ, մեղուներ: Նրանք ամենքը թռչում էին, սողում, տղտղում: Մի դեղնա-լուն թիթեռնիկ շատ ցածր էր թռչում և յաճախ հանգստանում էր ծաղիկների վրայ: Ահա նա նստեց սպիտակ շուշանի վրայ: Այդ ժամա-

նակ ես դիտեցի նրա սիրուն թևերը, նրա ոտիկներն ու բեխերը: Ես ձեռք չբռնեի սիրուն թիթեռնիկին: Քիչ հանգստանալուց յետոյ նա թռաւ դէպի մեխակը:

Հանելուկ. - Գոմ չի կաշի, ոչ կրհալի, ոչ կրմաշի:

37. Մ ա յ ի ս ի ն

Երբ մայիսին ես անցնում եմ Կանաչազարդ անտառով, Շատ թռչուններ ես տեսնում եմ Այս ու այն կողմ թռչելով:
Ես տեսնում եմ շատ ծաղիկներ Անուշ հոտով բուրբիխ,
Ես տեսնում եմ թիթեռնիկներ Միշտ վեր ու վար թռչելիս:

Գարուն է, գարուն է,
Տեսէք, ինչպէս սիրուն է:
Ծաղիկներից ես կապում եմ
Սիրուն փնջեր ինձ համար,
Թիթեռների յետքից ընկած՝
Ես վազում եմ անպարար:
Ուրախ է, գարուն է,
Տեսէք, որչափ սիրուն է.
Գարուն է, նաշխուն է,
Ախ նա անշափ սիրուն է:

38. Շ ու շ ա ն

Սպիտակ, հոտաւէտ, սիրուն շուշանը ծաղկել էր մեր պարտիզում: Նրա քնքոյշ զանգակները բացել էին արևի առաջին ճառագայթների հետ: Մեր պարտիզում շուշանից աւելի գեղեցիկ ծաղիկ չըկայ:
Մի քիչ հեռու թփերի տակ թագ էր կացել մանիշակը: Նրա կապոյտ ծաղիկները նայում են խոտերի մի-

ջից: Հոտ քաշէք և կրտսնէք, թէ որքան գուրեկան է նրա հոտը:
Շատ գեղեցիկ է շուշանը, բայց համեստ մանիշակն էլ արժանի է մեր ուշադրութեանը:

39. Գ ա թ ո շ լ ի

— Հայրիկ, ո՞ւր գնաց
Մեր բակի միջում
Էն բարձր կիտած
Չիւնը փայփրուն:

Տեսնում ես՝ ինչպէս
Ծառերի միջում
Ինչքան ու պէսպէս
Ծաեր են թռչում:

Սուրիկ ջան, ձիւնին
Արեր տարաւ,
Իսկ այդ արեին
Գարունը բերաւ:

Տեսնում ես՝ ինչպէս
Գուրսը տաքացել,
Գեանի երեսին
Խոտեր են բուսել:

Հիմա դու գրտում,
Բակում կրխագաս,
Եւ մեր պարտէզում
Թիթեռներ կորսաս:

40. Ծ ա ղ ի կ ն եր

— Ինչպէս էք դուք կոչում, սիրուն
ծաղիկներ:

— Ինձ կոչում են մանիշակ: Ես ծաղ-
կում եմ գար-
նանը անտառ-
ներում և այ-
գիներում և օ-
ղը լցնում ա-
նուշահոտու-
թեամբ: Ինձ
գտնում են իմ
հոտովը:

— Քեզ ինչ-
պէս են կոչում,
դեզին ծաղիկ:

— Ես արեածաղիկն եմ: Ես միշտ իմ
դէմքը դէպի արևն եմ դարձնում, այդ
պատճառով էլ այսպէս դեզին
եմ: Ես բուսնում եմ տաք
ամառը:

— Իսկ դու ո՞վ ես, համեստ
գեղեցկուհի:

— Ես օջոռն եմ, բուսնում
եմ մայիսին:

— Իսկ դու ո՞վ ես, սիրուն
ծաղիկ:

— Ես աստղածաղիկն եմ:

Ես ծաղիկում եմ այգիներում ու դաշտերում: Ես մարդ-
կանց սեղանի զարդն եմ:

Առած.— Մի ծաղկով գարուն չի գայ:

Արտոււտի երգը

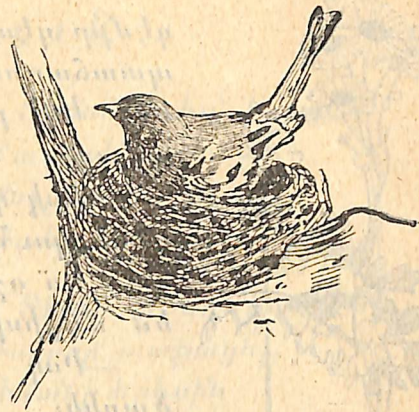
Քեզ եմ գովում, թո սեղանը
Ծաղիկ գարուն, Լինհատնելի
Կարմիր-կանաչ իմ շագերին
Ծաղիկ սիրուն: կեր է տալի:

Իմ ձագերը
Բնիս միջին,
Չագն էլ, բունն էլ
Ծոցիդ միջին:

Քեզ եմ գովում,
Ծաղիկ գարուն.
Կարմիր-կանաչ
Ծաղիկ սիրուն:

42. Խո՛ւ սարեակը

Մեր պարտեզում մի ծառի վրայ սարեակն իր բունն էր շինել: Մեր տան լուսամուտից մենք տեսնում էինք, ինչպէս սարեակը կերակրում էր իր ձագերին: Մի առաւօտ ես շուտ լսեցի իմ լուսամուտիս տակին: Ես դուրս եկայ

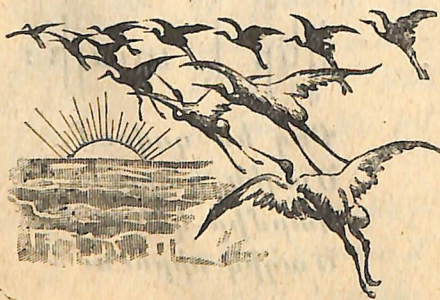
պարտեզը և տեսայ, գետնի վրայ մի սարեակի ձագ: Նա բնից բնկել էր ցած և կոտրել էր թևը:

Ես նրան բարձրացրի, տուն բերի, մի բուն շինեցի նրա համար և կերակուր տւի: Իմ սարեակիկը առողջացաւ և սկսեց թռչել սենեակներում: Նա հետուն չէր թռչում. կոտրած թևը խանգարում էր նրան: Երբ ձմեռը վրայ հասաւ և բոլոր սարեակները թռան տաք երկրներ, իմ սարեակիկը տանը մնաց:

Նա այնքան էր սովորել, որ իմ ձեռքից էր կերակուրը ընդունում և ճանաչում էր իմ ձայնը:

Հանելուկ. Էն ի՛նչն է. ինքը մէկ է, աչքը հազար, մտէ շապկով կերթայ բազար:

43. Ա, և ց ա՛ և

Էյ ջան, անցան
Բուք ու բորան,
Չմեռ պապին
Չիւնի հետ.
Հրէս կրգան
Շարան-շարան
Նաշխուն հաւքեր
Երգեցիկ.

Դաշտ ու անտառ
Այգի ու սար
Շոր կրհագնեն
Գեղեցիկ:
Էյ ջան, շուտով
Երգ ու տաղով

Կրգայ գարուն
Յանկալի.
Պայծառ արև,
Կանաչ տերև.
Խաղ ու ծաղիկ
Կըբերի:

44. Աղւետն ու պուտուկը

Ամառն էր: Պառաւ տատը մի պուտուկ կաթ տարաւ հեճուորներին: Նա թփերի տակ պահեց

պուտուկը: Աղւետը մօտեցաւ թփին, գլուխը կոխեց պուտուկը, կաթը լակեց: Կաթը վերջացնելուց յետոյ ուզեց գլուխը հանել, բայց չըկարողացաւ:

Գնում է աղւետը, գլուխը շարժելով և ասում է. «բաց թող ինձ ջանիկս, ես կատակ էի անում»: Բայց պուտուկը ոչ մի կերպ չէր ուզում բաժանուել աղւետից:

Աղւետը բարկացաւ. «Սպասիր, ես բեզ կըխեղդեմ», ասաց աղւետը և վազեց դէպի գետը: Պուտուկը ջրով լցեց և աղւետին էլ բաշեց ջուրը, խեղդեց:

Զատիկ

Մարեայ մէջը մի հատիկ,
 Դու մի հատ ես, այ Զատիկ,

— Բարճով, բարճով, բարճով...

Քեզ պէս ապիւ, խաղար օր՝

Չկայ, չկայ ոչ մի օր.—

— Բարով եկար,

Այ Զատիկ,

Նախշ ու նկար

Գեղեցիկ:

Ուշ գալիս ես, շուտ գնում,
 Երկու օր էլ չես մնում,—

— Բարճով, բարճով, բարճով...

Քո կարօտը մեր սրտում
 Լնպակաս է միշտ լինում.—

— Բարով եկար,
 Այ Զատիկ,
 Գարնան նուբար
 Յատուտիկ:

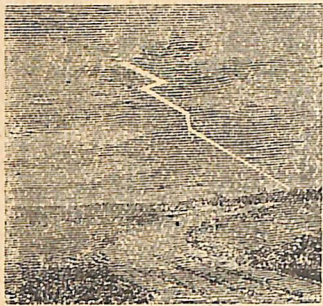
46. Ա մ ա ո

Ամառը օրերը սկսում են երկարանալ և տաքանալ: Սաստիկ շոգերը նեղում են թէ մարդկանց և թէ անասուններին: Հաղանատիկները և պտուղները հասունանում են: Գիւղացիները ամբողջ օրը աշխատում են և էլի չեն կարողանում դաշտային աշխատանքները վերջացնել:

Գետերի ու առուների ջրերը բշտանում են. տեղ-տեղ մարդիկ ջրի մեծ պակասութիւն են ունենում: Բարեբախտաբար երբեմն ամպերը զորգոտում են, կայծակը փայլատակում է և յորդ անձրև գալիս: Սյուպիսի անձրևներից յետոյ գետերը փարարում են և օդը թ ս լ ս ն ու մ:

47. Ա մ ա ո

Մաստիկ շոգ է, ցորեն, գորի հասել են,
Հնձողները խոտը բաղել, դիզել են.
Բոլոր ծառերը ծածկել են տերևով,
Պտուղները ճիթ են անում ժպտալով:
Աման է, աման է,
Արևը խիստ կրվառէ:

Առած.— Անտէր ոչխարը գայլը կըտանի:

48 Թիթեռնիկը եւ երեխան

Մի փոքրիկ երեխայ
դաշտում թիթեռնիկներ
էր որսում, իսկ պառաւ
նանը ծառերի սուերի
տակ հանգիստ ննջում էր:
Յանկարծ երեխան վա-
զում է նանի մօտ, քաշ-
քշում նրան և ասում.
«Նանի, նանի, թիթեռնի-
կիս թևեր կարիր, ես ան-
զգուշութեամբ պոկեցի
նրանց»:

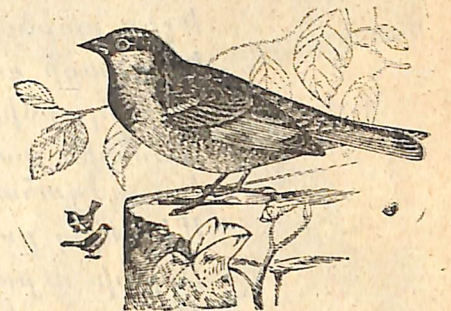
«Ի՞նչ ես ասում: Միթէ կարելի է թևեր կարել. ի՞նչ
չարածնին ես, հոգեակս»:

Բայց մանուկը չէր հանգստանում. նա լաց լինելով
ասում էր. «Նանի ջան, նանի, թևեր կարիր իմ թեռնի-
կիս: Ես խղճում եմ նրան, չէ՞ որ նա այլևս չի կարո
թռչել»:

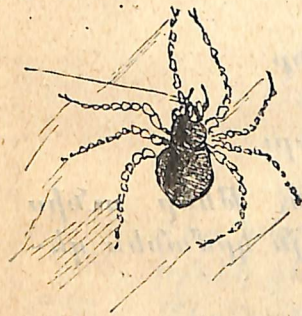

49. Ծիտիկի սերը

Ես սիրում եմ կարմիր արև,
Կարմիր արև:
Ես սիրում եմ կանաչ տերև,
Կանաչ տերև:
Ես սիրում եմ գոյնզգոյն վարդ,
Գոյնզգոյն վարդ:
Ես սիրում եմ ծիլ ու ծաղիկ,
Ծիլ ու ծաղիկ:

50. Սարդը և ձանձր

Ձանձր այգում տեսաւ սարդին:
— Բարի լոյս, սարդ եղբայր:
— Աստու բարին, սիրելի ձանձ:
Ի՞նչ նորութիւններ ունիս:
— Լսիր, ի՞նչ լաւ եմ երգում — տը՛ղղ,
տը՛ղ...
— Հրաշալի երգ է, նկատեց սարդը:
— Ճի՞շտ ես ասում, հարցրեց ձան-

ձր և նստեց վարդի վրայ:
— Իհարկէ ճիշտ եմ ասում: Ոչ միայն երգդ է հրաշա-
լի, այլև աչքերդ զեղեցիկ են, թևերդ թափանցիկ, փայ-
լուն...
Փոփասանքից ձանձի խելքը գնաց և նա
չարունակեց իր արզարզոցը:

Մօտ եկ հոգեակս, նստիր իմ փափուկ
ոտայնի վրայ և ինձ համար մի զեղեցիկ երգ երգիր:

Մեր խելօք ձանձը նստեց ոտայնի վրայ, բայց հաղիւ
էր սկսել իր երգը, երբ սարդը նրան կուլ տւեց:

51 Հրմա կերակր

Ի շիս բարձած տանձ, խնձոր,
 Ես զնացի գոմաձոր.
 Վերադարձիս մէկէլ օր
 Ճամփին դարկի մի մեծ լոր:
 Էա աժգահա մեծ զշին
 Մի կերպ բարձի իմ իշին,
 Ուրախ ուրախ եկայ առն:
 Կնունք արի իմ որդուն.
 Էլ տիրացու, էլ տէրտէր,
 Սանահէր ու սանամէր,
 Կնքահէր ու կնքամէր,
 Քեօխակին ու քեօխամէր,
 Գուռ ու զրկից, խնամի,—
 Էլ ինչ թւեմ միառմի,—
 Եօթը հէրանք, եօթը մէրանք
 Թափանք էա լորը կերանք,
 Հրմա կերանք, հրմա կերանք:

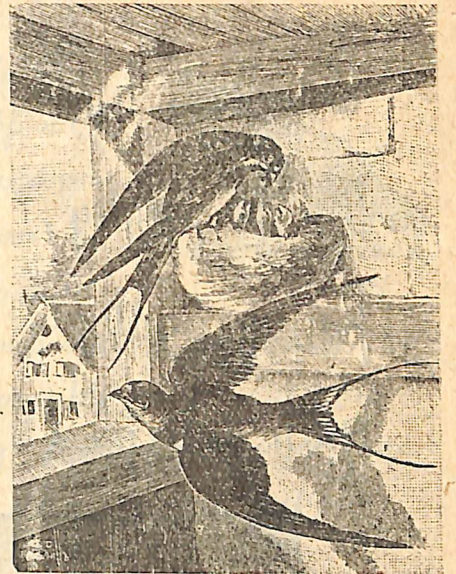
Հանելուկ.— Սիրուն, սիրուն սիրական, թևեր ունիս պատուական, երբ մօրիցդ հեռանաս, իսկոյն կրմանես գերեզման:

52. Որսորդը եւ ծիծեռնակը

Մի անգամ որսորդը վիրաւորեց ծիծեռնակի թևը: Ծիծեռնակն ընկաւ ծովը: Քամին քշեց նրան զէպի ափը: Որսորդը մտածեց, որ շուտով կը բռնէ նրան: Յանկարծ վիրաւոր ծիծեռնակին մօտեցան երկու ուրիշ ծիծեռնակներ և նրան մի ճիւղ տւին: Վի-

րաւոր թռչնակը իր կտուցով բռնեց ճիւղից, իսկ միւս երկուսը քաշեցին ճիւղը և նրան ափը դուրս բերին: Որսորդը մօտեցաւ ափին և ինչ տեսաւ. վիրաւոր ծիծեռնակը պարկած էր, իսկ ուրիշները շուռ էին գալիս նրա գլխի վերևը: Թռչնակների այդ սէրն ու խնամքը այնպէս ազգեց որսորդի վրայ, որ նա ամաչեց և այլևս չը կարողացաւ սպանել նրանց:

53. Չալ աքլորը

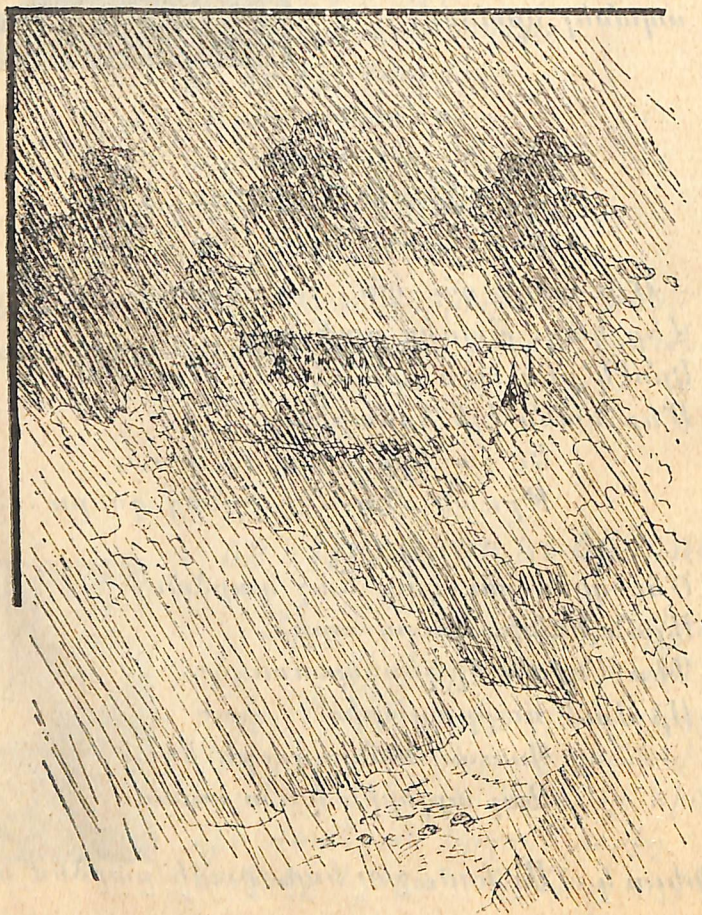
— Ծճւ-զրճւ-զճւ-զճւ, լուսացաւ,
 Վեր կաց, թառից ցած արի,
 Երնէկ քեզ պէս քրնակ հաւ
 Մեր նանն էլի կը ճարի...
 Եւ հաւերը սուս ու փուս,
 Թըռան մէկ-մէկ բընից դուրս ..

Ծճւ-զրճւ-զճւ-զճւ, ճաշ դարձաւ,
 Այան նանի, դուրս արի,
 Դեռ էնքան էլ չես պառաւ,
 Որ ժաժ գալգ ալարի:
 Պառաւ նանը դուրս եկաւ,
 Չալ աքլորին կուտ տւաւ:

Հանելուկ.— Այ եղբ, չալ եղբ, քանի բարձեմ տար եղբ:

54. Անձրև

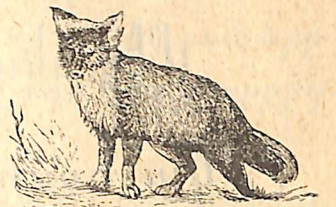
Անձրևն եկաւ, Կոմար եկաւ
 Դողը բրգեց, Զուրը թափւաւ
 Բոյսը սրբեց — Աիրոսս լցւաւ —
 Զան անշրև. Զան անշրև...

55. Փոքրիկ Արփիկը

Փոքրիկ Ար-
 փիկը գրքի մէջ
 աղէսի պատ-
 կեր տեսաւ:

Աղէսը բռո-
 նել էր մի հաւ և գզգզում էր:
 —Մայրիկ ջան, մայրիկ,—
 կանչեց Արփիկը,—արի, շու-
 տով արի, աղէսի բերանից մեր աքլորը խլի:

56. Պեծիկ հորթը

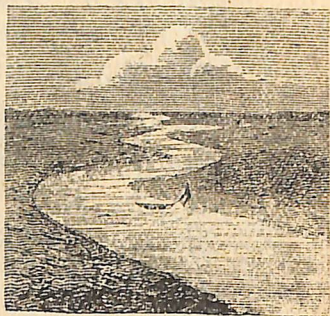
Սուրիկ, նայիր մեր հորթին,
 Ի՞նչ նաչխուն է իր մորթին,
 Պոչը ծաղիկ ու երկար,
 Կոճիկներին հաւասար:
 Նայիր, մի տես, ինչ սիրուն
 Աչքեր ունի փայլփլուն,
 Ճակատը լէն ու պէծիկ,
 Ականջները մեծ ու ձիգ:
 Մի տես, սնց է ցատկոտում,
 Ինքն իրան քաջկոտում,
 Պոչը ցցում, վազ տալի,
 Քացի գցում, ծառս գալի:

Մեր գետը

Մեր գետը խորն է ու հանդարտ:
 Նա հոսում է սկզբում անտառի
 ծոտով, ապա բաց դաշտի միջով:
 Նրա մէջ կան շատ չկներ:
 Մենք շատ անգամ խաղում ենք
 նրա ափին և փարեր ծողովում:

58. Խառն մոզին

Պուճուր մոզին
 Թուր պոզին,
 Կալ է կալսում
 Մեզ համար.
 Կալ է կալսում,
 Ձի սպասում,
 Ձիգ է տալիս
 Անդադար:
 Ձիգ է տալիս
 Ու ձիգ տալիս,
 Խբս նում, կալից

Դուրս պրծնում.
 Դուրս է պրծնում,
 Պոչը ցրցում,
 Քացի գցում,
 Բառանչում:

59. Չարածի մանուկներ

—Մայրիկ ջան, մայրիկ, թող էլի սագերը
 տանենք առուն լողացնելու, աղաչում էին փոքրիկ
 էրանը և Սիրանը:

էհ, ձեր գլուխը չունիմ, տանում էք, տարէք,
 —ասաց նեղացած մայրիկը:

էրանն ու Սիրանը սագերը առաջ արին, քշե-
 ցին գիւղից դուրս դէպի ջրաղացի առուն:

Սագերը ջուրը մտան ու իրար ետևից թափ-
 ւեցին նաւը: Ջուրը խեղդեց նրանց ու ներքևը
 անիւի թևերին տալով դէս ու դէն ձգեց:

էրանն ու Սիրանը նոր հասկացան իրանց սը-
 խալը ու լալով, գոռալով վազեցին տուն:

—Մայրիկ, սագերը ջրաղացի նաւը մտան ու
 էլ դուրս չեն գալիս,—գանգատեց Սիրանը:

—Իրանք գնացին այ, մայրիկ ջան, մենք բան
 չարինք,—ասաց լացակումած էրանը:

—Վայ, բոռանաք դուք, սագերս կոտորել էք
 հա,—ձշաց մայրիկը ու վազեց դէպի ջրաղացը,
 բայց արդէն ուշ էր. սագերը խեղդուել էին:

Հանելուկ.—էն ինչն է թէ խօսես, կրխօսի, թէ
 բռնես, կրքնի, նա յաւիտեան չի մեռնի:

60. Չա՛ն ա՛յ լուսին

Լուսինն ելաւ էն սարից,
 Սարի բնօրձը կատարից,
 Շէկլիկ մէկլիկ երեսով.
 — Չա՛ն, ա՛յ լուսին,
 Չա՛ն բո լուսին,
 Չա՛ն բո կլոր
 Շէկ երեսին:

Խաւարն իսկոյն չբացաւ
 Ու էլ գեանին չըկացաւ,
 Լուսնի լուսից հալածւած՝
 Խոր ձորերի մէջ մնաց.—
 — Չա՛ն, ա՛յ լուսին,
 Շէկլիկ լուսին,
 Չա՛ն բո արծաթ,
 Կամար ուսին.

Աիրելի տատիկ

Աս արդէն սովորել եմ բոլոր տառե-
 րը: Շուտով կսկսենք «կայծեր» այր-
 բենարանի երկրորդ մասը: Աս շատ ու-
 բախ եմ, որ պիտի կարդամ սիրուն,
 փոփրիկ հէֆիաթներ: Մատիկ զան,
 շուտ-շուտ նամակ գրիր:

Պատրուրում եմ քեզ՝

քո թող Արմիկ:

1913 թ. 3^շ նոյեմբերի

Արևան

62. Տարւայ եղանակները

Ես գարունն եմ: Ես բերում եմ ծաղիկներ, կանաչ խոտ, թռչուններ ու բզեզներ, կապոյտ երկինք, փայլուն արև, տաքութիւն և ուրախութիւն: Իմ գարուն պէս օրերը երկարանում են և գիշերները կարճանում: Մի՛թէ չէք սիրում ինձ:

Ես ամառն եմ: Երբ գալիս եմ, թռչուններն արդէն

հիւսած են լինում իրանց բները: Դաշտերում, մարգերում և այգիներում բոյսերն ու պտուղները հասունանում են: Երեխաներն ուսումնական տարին վերջացրած, դէպի դաշտերն ու անտառներն են վազ տալիս: Իսկ գիւղացու համար սկսում է ամենածանր աշխատանքի ժամանակը: Մի՛թէ չէք սիրում ինձ:

Ես աշունն եմ: Երբ ես գալիս եմ, մարդիկ

փայելում են բոլոր պտուղները: Հասնում է և խաղողը, սկսում է այգեկուծը. այ թէ ուրախանում են մանուկները: Ծառերից թափում են դեղնած տերևները: Ես թռչուններին շտապով ուղարկում եմ աւելի տաք երկրներ, որովհետև ինձանից յետոյ ձմեռ պապն է գալու: Մի՛թէ չէք սիրում ինձ:

Ես ձմեռն եմ: Ես ինձ հետ բերում եմ ձիւն
 և սպիտակ վերմակով ծածկում հողը: Իմ գալուն
 պէս գետերը սառչում են, սկսում են ցրտեր,
 պաղ բամբիւներ, օրերը կարճանում են, գիշերները
 երկարանում: Ես մանուկներին պարզեում եմ սրղ-
 դաններ, չմուշկներ, ուրախ ծնունդ և փայլուն
 տօնածառ: Միթէ չէ՞ք սիրում ձեր ծերուկ պապին,
 իմ սիրելի մանուկներ:

20. Թիթեռնիկի թևեր Պ. Ս. Կ. »	հան	77
21.* Փոքրիկ աղան. Բ. Թաղե- նական , , 64	42. Իմ սօրեակը փոխ. , ,	78
22. Սոֆիին ու կովը , , »	43.* Անցան Ն. Հայրապետեան , , »	
23.* Կոֆը և հօրթուկը, Մ. Դան- բամանեան , , 65	44. Աղէկան ու պուսուկը փոխ. , ,	79
24. Ձեռագիր նամակ , , 66	45.* Զտտիկ Յ. Ազարար. , ,	80
25.* Տօ—աա... Յ. Ազարար. 67	46. Ամառ , , ,	81
26. Արծիւն ու աղան թաղ. օր Մ. Ս. , , , »	47.* Ամառ Մ. Մամիկոնեան, , ,	82
27.* Արագաղն ու կուսը Ա. Թ. Խնկոյեան , , , 68	48. Թիթեռնիկն և երեխան փոխ. »	
28. Զմեռ— , , , 69	49. Ծիտիկի սէրը Յ. Ազարար, , ,	83
29.* Նոր տարի. Գ. Մելոյեան »	50. Սարգը և ձանձր փոխ. , , »	
30. Զին ու ճնճուկը Ա. Իսահա- կեան , , , 70	51.* Հրմայ կերանք—Ա. Թ. Խնկ. 84	
31. Պապը և թոռնիկը. Բ. Բար- խուղարեան , , , 71	52. Որսորդը և ծիծեռնակը փոխ »	
32.* Մարտի փոխը Յով. Կոստա- նեան , , , »	53.* Չալ արլորը—Յ. Ազարար, , ,	85
33. Գարուն , , , 72	54.* Անձրե ձեռագ. օր Յով Կոստ. 86	
34.* Հրակը գարնան Պ. Մոնո- ական , , , 73	55. Փոքրիկ Արփիկը , , ,	87
35. Իմ ախիկիկը փոխ. , , »	56.* Պէճիկ հորթը Յ. Ազարար. »	
36. Գաշտում փոխ. , , 74	57. Մեր գետը ձեռ. փոխադր, , ,	88
37.* Մայիսին Ե. Բարայեան »	58.* Խամ մօզին Յակ. Ազարար. »	
38. Ծուշան փոխ. , , 75	59. Չարածճի մանուկները , , ,	89
39.* Գարուն Ն Հայրապետեան. 76	60. Զան այ լուսին , , ,	90
40. Ծաղիկներ փոխ. , , »	61. Ձեռագիր նամակ , , ,	91
41. Արաուտի երգ. Ա. Թ. Խնկոյ-	62. Տարւայ եղանակները , , ,	92

1. Հանելուկ.—պըտուտակ ,	71
2. աչք , , ,	72
3. երկիր , , ,	74
4. Մայ , , ,	78
5. Զուկ , , ,	84
6. Գղալ , , ,	85
7. Գիրք , , ,	89

Մարտի

Յ Ա Ն Կ

ԱՅԲԲԵՆԱՐԱՆ

*) Նկարչական վարժութիւններ եր.

1. Պըստիկ Արմիկը	6
2.* Մուկիկ, Մուկիկ , , ,	7
3. Ուլիկ , , , ,	»
4. Նեա , , , ,	8
5. Շուն , , , ,	9
6. Աշոտի էշը , , , ,	»
7. Նազիկի եզը , , , ,	10
8. Դանակ , , , ,	11
9.* Դան, դան , , , ,	»
10. Գամէշ , , , ,	12
11. Պապի գզակը , , , ,	»
12. Սերորի բազերը , , , ,	13
13. Վարդ , , , ,	14
14. Վաչիկի նամակը	15
15. Բարեղի դոշը , , , ,	16
16. Ընտանի խողը , , , ,	17
17. Յորենն ու գարին , , , ,	18
18.* Օրորոց , , , ,	19
19. Առչիկը ու Մարթան , , , ,	20
20. Յողիկն ու Բարկէնը ■ ■ ■	21
21. Դալլ , , , ,	22
22. Աբաղաղ , , , ,	23
23.* Արհ, Արհ եկ, եկ , , , ,	24
24. Քաջ աղջիկը , , , ,	25
25. Խելօքները , , , ,	26
26. Հիւանդ Արփիկը , , , ,	27
27.* Փիսիկ , , , ,	28
28.* Ծրախ պէս , , , ,	29
29. Յոպոպ	30
30. Յուսիկի ձին , , , ,	31
31. Բուլի, Բուլի , , , ,	32
32. Պարոյր, Ինչ գոյն ունի մանիշակը— , , , ,	»
33. Ուժեղ կառու	33

34. Աղւէսն եկաւ , , , ,	35
35. Նունուփար	»
36 Արծիւ , , , ,	36
37. Աղբիւր , , , ,	37
38. Սարեակները , , , ,	38
39. Արաուա , , , ,	46
40. Բազիկ , , , ,	47
41. Դանակ ու գզալ , , , ,	»
42. Ծղրիզը երգում է , , , ,	48
43. Ծաղիկները , , , ,	»
44. Թիթեռ Յ. Աղաբար . , , ,	49
45. Ծառի ձիւղին , , , ,	»

ԸՆԹԵՐՅԱՐԱՆ

1.* Ծիախիկ—Աւ. Իսահակեան	51
2.* Գիրք—Աթ. Խնկոյեան , , , ,	52
3. Փռոտնը փոխ	»
4.* Ծիախիկի գանդաւոր—ձեռագիր. Յ. Աղաբար , , , ,	53
5. Թութակն ու փխփու , , , ,	54
6.* Շուն **	»
7. Թխականը փոխ. , , , ,	55
8.* Կառու Յակ. Աղաբար	56
9.* Ոսկէ ձիւկ. Ա. Խնկոյեան , , , ,	»
10. Սաղերը փոխ. , , , ,	57
1.* Սաղիկ , , , ,	58
12.* Սուրբիկի վիշաղ Գ Մե-սեան , , , ,	»
13. Երկու մուկ թարգ. , , , ,	59
14. Ծիախին ու մուկիկը. Յով. Թումանեան. , , , ,	60
15.* Մուկիկի մանր	»
16. Միայնակ ծառը ձեռագիր. փոխադ. , , , ,	61
17. Աղու. Յ. Աղաբար	62
18. Աշուն , , , ,	63
19 * Աշուն ձեռ. Պ. Մոճուեան	»

2015

3697

« Ազգային գրադարան

NL0062114

